

ס פ ר

שאלות ותשובות

מהרם בר בריוף

מהגשר הגדול מאוד הגולה רבן של ישראל מרנא ורבנא
רבינו מאיר מרושנבורג זלה"ה : אחד מגדולי
הראשונים רבו של הרא"ש והמרדכי :

וכבר נדפסו שני חלקי תשובות סבב ז"ל בקריינווא וצפראג
ונקראים צטס אלוכות וקלרות : ועתה הועתק החלק
השלישי הלזה עכ"י ישן כושן :

ונם הונה טאת

רפאל נתן המכונה נטע במו"ה שדמה
זדקינד נ"י ראבינאוויטץ :

וגלדה עליו בערות ופי' מכנאון האנטי מוס"ה סיני ועוקל הכיס מוהכ"ר
יוסף שאול הרוי נאטנזאהן כ"י אבד"ק לבוב והגליל :

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

אמר המגיד הרצה יגעתי לסקל טעיות הסופנים צהדפוס אך עוד
כשאר עוללות כגון דף ג' ע"א שורה ע"ו לריד להחמיל
החלי לצכה על חיצת צלא שצועה ל"ש כו' . דף ח' ע"ג שורה ל' ל"ל עבדא .
דף כ"ה ע"ג צהגהות ח"ח ל' ל"ל אדרצין . דף ל"א ע"ד שורה א' ל"ל קרי ל' .
שורה צ' ל"ל אלא משים כו' . ועוד יונלא הקורא ע"ס אחדים נקלים אשר
צלי עיון יראה שהם ע"ס . ומאפס הפנאי לא יכולתי לעצור עליו ולהגיהו .
וצקי קל"ג אמר הגביר הכבד השלם הרב ר' מאיר מינץ שפי' שנתייחס מאלתו
חוצ והוא גוצה ארתו מעט מעט לכשימלא לו כחן שלא יקפידו הקהל ליקח
מונכו ומק צעד החוצ וככוכים 37 כריו ;

הסכמת הגאונים הגדולים עמודי הדור במדינת גאליציען

הדור אחס לאו ביזא לנו הזמן לנגות המן וטעמו כעטם לשד השמן הוא משוצת מוריכו ומאוריכו רצן של ישראל מורה"ם מרוטנבורג ז"ל אשר מלבד משוכותיו הסדפסות ארכוכות וקלרות עוד נמלא ספונות וחשוכות והיו למאורות עטרות יקרות המאירות לעולם עד סוף כל הדורות אוננס היו נכוחות וטעונות עד שהיתה יד ה' על הרב הגדול הנבי צש"ס האנדך עויה רפאל נתן נטע נטע אורן יען הפשכות היו נכתב ספרדיית ולא כהנ"ן כהנא למיקר"י והוא בעהיק חתן לא כמעמיק הכיס ולא ידע כ"ף הערה את מקורן בארכוכות וקלרות הסדפסות צשיגויס וגם ליון למקומותם צמושצותם צמדלכי וכהגמ"י הוא צקלוריס וגם הוסיף נוסף חיקקס וליקסס מפסולי הפעות וכאשר הלאה אוחס לפני צרכתי צרוך יוצר המאורות כי לאיתי אור כי יחל צמקומות אשר האפרכויס נכוכו צדעמו וצדעת גדולי תלמידיו אשר קילרו דצריו כלן נמללו כלן היו סלפוליס ענוקים רכביס מחוקים מרצש ונפח ליפיס . והנה הפילות לליון הערות וגם איזה מקומן צטור וש"ע אמנס לאשר לחכי יושב פה קרית חולות ע"כ לא יכולתי לערות עד היקוד . ומעמעט אשר רשום צצרכוני ליינתי . וידעתי גם ידעתי כי לא השלמתי המלאכה אך כבר אמר הפכס אשר הרלון טושק אסיסת היכולת טושק . ואשר בקש הרב הכל מאתי להודיע לצני אדם מה מאתתי צו . מה אני ומי מי לחאר ולפאר את האדם הגדול הנה המאיר לארץ ולדרים היערון צנוב קלון כנפס להכל את הכשר הגדול אשר יעוף צשמים הלא כשו ובצורתו מלא עולס . והקדעמויס סדרו לקרחת דצריו והדצריס שמיס ומצריקים אור יעבו ולא ישחיתו . והמטייע יחצרך משמים . דצרי הכותב לכצוד החורה ולכצוד קדושח רוממות הגלון המחצר זלנביס .

הלעיר יוסף שאול הלוי נאטנזאהן
 האצ"ד דקיך לכוז והגליל . כויס יוס ד' נקדר ראה אנכי נוסן לפניכס היום נדכס
 ויך אב כמ"ר לפיך :

הק' חיים הדברשמיאם אצדק"ק
 לאכז וסגליל :

הסכמת הגאונים הגדולים עמודי הדור במדינת גאליציען

אָרְאָה אור כי יהל • לכל בית ישראל • תורת רבן של
 ישראל ראשון לראשונים מרבותיו הקדמונים
 הוא שו"ת ס"ג משו"ח מהר"ם מרוטנבורג רבו של
 הראש"ש ז"ל אשר יזל מים תליו אל תלמידיו הרח"ש והמרדכי
 אשר מהם חלל תורה וחי' הספר הזה עמון במציון עיו בכמה
 יד ונא ליד הרב הגדול הבקי מו"ח רפאל נתן נטע כ"י
 ודאיתי קונטרסים שיניים ורות אלקים אשר ציד הגאון מוהר"ם
 ז"ל מרשפת על פני המסערת וגם כבוד הרב מוהר"ר רפאל
 נטע נ"י יגע ומלא כדי מידחו • הגו סיגי הטעות וקולי
 השגיאות לאשר הורק מכלי אל כלי מכסב לכחב וגם עשה
 ליונים מש"ס וראשונים • וגם לאשר במסערת הזה צלו שו"ת
 מדעים גם ישינים העיר עליהם אנה מוצאים • ועלמה לו לפאר
 המתכרת וללקט כפזרת • ובכן זיקם מומני להיות ידי חיכון עשו
 לבדור בפני עושי עולה לא ירעו ולא ישחיתו כרמו • ומנאלחי
 לבקשתו כרנ"ו כי פנילה להשיג בצולו ולהשסית מפעלו כי יריהם
 לא תעשינה חושי' ולא יחריך לידו רע"י אחרי כי כצר ההזיזה
 המורה לא חסיג נבול רעהו • וכל איש ישמור כפשו ולא יחלח
 ל"י דלוקי צאכור והעונב את כפשו לא חי' • ותחי לסיפך
 להמסייע יתבדך בגווס ומאודו ויהי כזית הודו • דברי המדבר
 לכבוד המורה ולומדי' היום יום ו' עש"ק כ"ג מנפס עת פדיון
 לפ"ק ס"ק לבוב

סקי מרדכי זאב סג"ל אימינגא
 בעהמ"ח ס' מפרשי הים ומגן בצורים ישו"ת מואמר מרדכי :

סילו וינליח במלכתו ומפעלו כי ישיג מעצרו ומעללו לכבדיל תורה ולהסיף קניי אורה •

וחלילה • לשארת ישראל לעשות עולה ולהשיג בצולו לרפוס ככרו זה אשר יגע צעמל רבה עד אשר הכלילו והסלימו ואיך יתכן כי
 יבאו זרים ויצוו פתיו וירפיקו כניח צלי רשיון הרב הלז ויסקנו לו הפסד ונזק אשר לא כמורה וחסת כן צטוחים אכסנו צעדת
 יהודה כי לא ישלחו בעולתה ידיהם לרפוס שנית קשר זאת צלי רשיון הרב המדפיס מו"ח רפאל יכע ראבינאוויץ למען לא
 יעסקו זרים נחלתו • לא ירעו ולא ישפיתו חנוצם מגמתו • הכ"ד המדבר צנרקה לכבוד המורה ולומדי' צל עסיק
 יום נ' למודש השלישי שנת כמ"ר לפ"ק צראד

דיאל מיכל קריסטיאנפאללער כבגאון מהר"ם ז"ל חו"ס כבאד וקרייז :

הסכמת

הגאונים הגדולים עמודי הדור במדינת ליטא

בא חלי הרב המופלג טון ונקי מוהר"ר רפאל נטע רבינאוויטץ וצידו מגילת שו"ת כ"י לרבינו מאור הגולה מהר"ם מרוטנבורג ז"ל אשר בעתיקו מכ"י ישן נכתב משיטת ספרדית העתקה מאחד מחלמידי חלמידיי כאשר העיד הרב המאוהב המפיקס עובי צללאל מ"ץ דקי ווילנא שהיו למראה עיניו הכ"י ישן נושן ה"ל והוא ס"ג אשר הרבה מהם לא היצאו עדיין על שפר מספרי הראשונים ז"ל . והרב מהר"ן ה"ל טרם עזי ויגע צו עד שקה אחר מאוסל השיבושים ולמישוס הפנאי בעצמתי לבקשתו לראות איזה מהם וראיתיו שישר הולך ע"כ אף ידי תיכון עמו להיות נמחרת על ידו העולה הגדולה האחת וחכות המאור הגולה רבן של ישראל יעמוד לו להולילו לאורה ולהפילו בישראל . דברי המעתיק לענן כבוד החורה ולומדיי זא על הסחוס עשרים למספר כ"י כח"ר לס"ק מה סלוק .

כאשר עבד דקן ס"ק הרב סמרי ונקי זך ונקי מוהר"ר רפאל נתן נטע צמורה"ש זלקינד כ"י והראה לפנינו אשר אינה ה' לידו כח"י ישן נושן מאור תורתו הקדישה של מאור עיני כל הגולה רבינו מוהר"ר מאיר ב"ר ברוך ז"ל הנקרא שו"ת מהר"ם מרוטנבורג אשר עליין לא זכינו לאור של הכ"י ה"ל רק קלחם ומלאים במרדכי ובהג"מ וסרצ ה"ל יגע ומרש להעתיקם מהכ"י ישן ה"ל והעלה לנו מרגימתם בהגהותיו הנכונות ותיקוניו הנלרכות למאור צפמר הקדוש הגזה ואף שלא היה לי פנאי לעיין הרבה עכ"ז בדרך כלל דאיתי כי דבריו מכונת לבבר ולחקן על זד היותם ויזכרו ה' לקובעם דפוסים ולהאיר כל העולם באור המאיר ואשרי סלקו של הרב ה"ל אשר זכה צעור ה' להיות המורה הזאת נמחרת על ידו וזכות רבינו הגדול מהר"ם מרוטנבורג ז"ל יהיו בצערו שלא תמוט החורה מפיו ואפי זרעו צמוך כלל אחזבי . כ"ד המרצ לכבוד החורה ולומדיי וצפה"ס יוס ד' ט' עבם סר"ך לפ"ק ס"ק נאוהבדק .

יוסף צ"מ מאיר ז"ל סופ"ן ה"ל :

נאום יצחק אלהן בהרב מהרי"א ז"ל :
סופ"ק ה"ל נעבי"ע כ"י זכר יתק :

הן זה כשנש מאות שנה מאז נכתבם כל העולם כולו מאור תורתו הקדושה של מאור עיני כל הגולה רבינו מוהר"ר מאיר ב"ר ברוך ז"ל הנקרא שו"ת מהר"ם מרוטנבורג וילאו לאור שני סלקים מספרו דפוס קרימונא שנת ספ"ז וצפראג שנת סע"ס והרבה מחשובותיו הנמלאים דפוס זה ולא בהדפוס השני עד שנעשו עי"ז שני סלקים ממש אמתם גם שניהם הם משונטים דפוס הרבה ועם כי ה' מקום להגיה אותם ולנכרם מחוך חשבונותיו של הרב ז"ל המוצאים קלחם במרדכי ובהגרות מ"י ונשאריו מסובות להראשונים ז"ל עשו עוד נאורו הרבה מהם אשר לא הוצאו עדנה על שפר מספרי הראשונים ז"ל וע"כ נשארו צבובייהם כמאז . וגם נלקו הרבה מהם צפמר ויחר ובהרבה מהחשיבות לא נמלא החשובה עליהם רק השאלה צבד זכ"מ נראה דמיגו גי"ז צליטנא ולא נמצארו הדברים שמה ככל הנודך וכפי רכבו של הרב ז"ל להלך צרפנא כדרך כל הראשונים ז"ל ועמה הנה גדור החמרון הגזה נחגלה לעינינו מן השמים אור הגדול הנעלם וממדה הנגחה אשר היסה נגחה מאז זה כש מאות שנה על ידו הא"י סהור נצרא יידינו מאז . הרב הגדול סמרי ונקי זך ונקי מוה"ר רפאל נתן נטע צמורה"ש זלקינד כ"י אשר אינה ה' לידו

איך לאחרין הרב הגדול נקי ושנון עפואר שמו מוהר"ר רפאל נתן נטע רבינאוויץ ועלה על רגלו לקבוע נדפוס כ"י שו"ת בגלון רשכנה"ג מהר"ם מרוטנבורג רבו של הרא"ש ז"ל כ"י אשר היה עמון עד כה וכאשר נדאין הדברים אשר מפה קדוש ילאו וכאשר העיד עליו ידידי הרב המאוהב קוע"ה מוכי צללאל הכהן מ"ץ דק"ק ווילנא . והה"ג ה"ל צרו צקילתו תיקן והגיה הרבה עליין מ"ש מש"ס ופוסקים וצחשובות הראשונים ז"ל ויישר סילו צזה וכל כהני מילי מעליהא יתאמרון ויחצדרון צעלמא וכאוי להפלים צישראל . וסלילה לשוס אדם הן צמדניה זו והן צמדניה אמתה להשיג צבול הרב ה"ל כאשר נודע ע"ס סוקי ד"א וגם מ"ס סוקי העמשלה . דברי העדבר לכבוד החורה ולומדיה הנא עה"ס ה"וס יוס ה' ליג צעומר כח"ר ס"ק קארלין :

שמואל אבינדר מוספא האצ"ק ה"ל
צעבי"ת הנא מוספא על הש"ס מוספחה ומטיבת
שליחט שמואל :

חלמידיי של הרב מהר"ם מרוטנבורג ז"ל והוא קובץ בארבע עדה לא הוצאו על ספרי מחשובותיו של הרב ז"ל בהדפוסם לא נצרכות ולא צלרכות כלל רק קלחם ומלאים מהם במרדכי ובהגמ"י צמקומות מפוזרים וגם המה צקור ונפסור לשון ובהרבה ס"ס אשר נכתב יד ה"ל של הרב ז"ל ומלאים מחוקקים היעז כהלכחם ומאזירים וממסים כתיחתם מטיני וגם כמספר מלא חשובות מהם הנמלאים גם בהדפוסים מנכר וגם שמה צקילידיים וצבובישים הרבה ובהכ"י ה"ל מלאנו אותם מתיקיים כהוגן וקלחם מצוארים ג"כ באורך יומר ומוו שמת עליהם הרב הגדול מהר"ן מ"י ה"ל צגליין החשובות אשר סרם להעתיק אותם מהכ"י ישן נושן ה"ל אשר היה נט למראה עיני צניה העצרה צהיית גם אז הרב מוהר"ן צפ"ק ילי ובראה גם לפניו הכ"י ישן נושן מחשובות הרב ז"ל ובהרבה מקומות אשר לא כהלין כחנא דלא למיקרי מנצ

ה ס כ מ ת ה ג א ו נ י ם

מרוצ יושנן ושינוי זורח האותיות בכתב ה"ל . והרב כ"י יגע וטרם הרבה צה עדי כי גלה לנו עמוקות מני חושך והעלה לנו מרניחא והעתיק כל החשיבות הנמצאת בכת"י ה"ל בכתובת ירו הטורח והוא המצור הקדוש הלו הכלול ציפין והדרו וגם כוסף כבוד הרב כ"י לעשות חיל בהרבה פיקינים והנהות נכויות הנלכות למאוד בספר הקדוש הלו והיגס בגליון הספר . וכעת אשר עבר ג"כ הרב ה"ל כ"י דרך פ"ק יל"ו וביקש מאחורו לשים פין גם על הגהותיו ומיקיניו והערתיו לנקשתו הכהירה ולפי הזמן אשר הפכים על ידינו צעת הזאת שמתי עיניו מעט על דברי הגהותיו ומיקיניו וליניו ורואית כי המה נכונים לכל מבין וישרים לכל מולאי דעז ולנרכות מאוד לכל הכונה בספרי החשיבות ה"ל . ועוד השאר הרב הגדול מיהר"ן כ"י מקומות הנלכות עוד בקונ"י החשיבות הללו לכניה עוד אוחס ולנדרס ילחננס עוד יותר כאשר גם אנכי ליינתו בעז"ה בליזה מקומות בגליון הספר הקדוש הלו ליזה הנכות ומיקיניו אשר המה נלרכים מאוד ג"כ לעני"ד וכתו שיראה המעיין . אולם לאשם הפנאי לא סיקנתי כעת רק אשם קלה ולא היה הזמן ומספיק בידי לזיין הכל בגליון הלו כאשר עם לנני . וכעת אנח נח נברכה כהונס לנרן אח כבוד הרב הגדול בתו"י מוהר"ן כ"י ה"ל לנלע אח מעשיבו ולהיות המעלה הגדולה הזאת נמרת ג"כ על ידי . וצוזת רבינו הגדול מוהר"ם מרובנבורג ז"ל יזכה להגדיל תורה ולהאדירה והיה זה סכרו הטוב של הרב מוהר"ן כ"י צזה שלא חמוס החורה עפיו ומפי זרעו וזרע זרעו עד כעולם ויזכה לשתי שולחנות ולהיות מן העוסקים בתורה לשמה כל הימים .

כ"ד המדבר לכבוד התורה ולומדיי צטורה המציר מפניו כהונה הכו"ח אור ליום ד' כ"ה כסלו א' דמנוכה ה' כח"ר לש"ג פק"ק ויילנא .

נאום בצלאל צ"ר ישראל משה הכהן מווילנא

ה ק ד מ ה

אמר רפאל נתן נטע בן כבוד ח"א ר' שלמה זלקינד בן כבוד הרב ר' מאיר בן כבוד הרב ר' שאול . אינה ה' לידי הכ"י שו"ת מהר"ם בר ברוך הלזה כתוב בכתב ישן מאוד על קלף צאותיות משיעאל ספרדית . מקלתו כטשטש ומקלתו חקר (מראשיתו עד ס"י כ"ז וגם צאמלעיתו) חמלתי על עוצו ומסתי על יקר ערכו ושורו וקצלתי עלי כל הטורח הזה . והכני מעתיקו צעור ה' גומר עלי כאשר הוא לפני מוצלי שום צגוף החיבור חוספות ומגרת וכל השיבושים והטעויות אשר בו . ורק צלידי גליון הספר אגיהו מאופל שיבשיו ואנקהו כפי קולר דעתי והצנתי בו . וגם צהכ"י אשר לפני לא כרשמו ומפתחותיו על קדר העניינים רק כקדר הקיימים . ואנכי הנני מוסיק צו מפתחות על קדר ד' ש"ע . וגם אליין צו מראה מוקס לכל אשר יציא צדני הכאשונים מונכו . ומה' אשאלה עוד :

מפתחות הספר

א מ ר ה מ ג י ה

הבכ"י היה כתוב מפתחות אלו והדף הראשון היה ממושמש ואיזה שורות שנמחקו לנמרי וא"א לקרותם כלל. והגני מעתיקים בשלימות אף אותן שחסרו ונאברו נוף התשובות מהספר כי גם המה לתועלת ורק שבתשובות אלו הקפתי את סימן המפתח בחצי עגולה :

- (א) כרם הכנען שלח יוקר מן הסלב ונמלח עם צמר אחר .
(נדפס בצ'רובות ס"י תרי"ז וצמרדכי ס"י פ"ז דמולין ס"י תרפ"ג)
- (ב) כשנמלח צמר צמחז היהודים . ודין אם מקום שמיטה הוי סימן ואם יכול לשלוח חרנגולת סיה ביד גוי לשמוע :
- (ג) דין . . . . . ספרים :
- (ד) . . . . . לו מלות צרית מילה :
- (ה) . . . . . על ידי כחצ :
- (ו) . . . . . על חצירו והוא פועל פרעתי :
- (ז) אשה שגדלה שלח לילך צמחולות :
- (ח) יהודי שהציו צמר מצית העכו"ם בלא סימן ויש לו צביעת עין ושם חמלה מי נקרא לורבא מרבנן :
- (ט) כתיבת הכתובה צפרט של טועות : (נדפס צמרדכי ע"ז פ"א ס"י תשל"ג)
- (י) יבס שדושה מליבס עד שחעצור טיה : (נדפס בקגרות ס"י רמ"ד)
- (יא) דין האז שפירנס את צחו על סמך הנעל : (נדפס בצ'רובות ס"י תרפ"ג מרדכי כתובות פ"ג ס"י רע"ג)
- (יב) דין רלוזן שטען על שטעון כחערצתי ענורך נגד גוי ולא פמרחני והסכינן העכו"ם עלי משכין צריצית: (נדפס בצ'רובות ס"י תל"ו)
- (יג) רלוזן יש לו נעות מנשר ונני ונכותיו כמוכיס על שולסנו אם יכול לפרנסם זהם הואיל ושטעון יש לו צע'מו :
- (יד) מלות הכונך לארץ ישראל :
- (טו) אם יש פיצוע הקבר צארך ישראל :
- (טז) צפור אחר הלך בקפינה עם גויס ונכצעו כלום ויהודי אחר וגויס הדצה שמעו את קולס כשלעקו וצגדי הצמור כמו כן מלאו אם יכולה אשמו ליישא : (נדפס בצ'רובות ס"י תתקע"א)
- (יז) דין מלמד או משרת שחלה : (אולי הוא כפול לקמן ס"י ק"ז)
- (יח) צגד שזבצין כומרי ע"ז אם מותר לעשות צו דבר מזה :
- (יט) המעיין הלכה צצנת וצא ללבו דבר מידוש אם מותר לרשום בלפורן על גליון .
- (כ) . . . . . צצנת :
- (כא) . . . . . השולחן צמטקין :
- (כב) פקק הסלון אם יכול לפקק צו צצנת :
- (כג) דין עשיית מחילות צצנת סן לסיחר עלטיל הן ללגיעות :
- (כד) הפורם מפה על השולחן לר יך לזכור שלא חלה המפה יולאה טפס למטה מן השולחן :
- (כה) כוצעים עמוקים דמיהדקי שפיר מותר להוליכן צצנת
- צלי רנועה : (אולי הוא הנכזר צהגמ"י פ' כ"ג מהלי צצנת ס"י ח')
- (כו) אדם לרין לזכור שלא חלה צהמתו צכל דבר משאוי צצנת :
- (כז) אם מותר ללוד סיות צכלבים :
- (כח) אופיס העשוין לקימן על הצגדים אם מותר להוליכן צצנת :
- (כט) אם הנשים מותרות ללאת צצנת צופתחות של כסף כשחולין על ל'ארן : (כנרי הוא המוצאת צהגמ"י פ"י"ט מהלי צצנת ס"י ד')
- (ל) אסור לשים לפלג שערותיהן לעשות פוערין צצנת :
- (לא) כל דבר שגזרו חכמים עליו משום דבר אחר אע"פ שצטל הדבר שגזרו צצנילו לא צטלה בגזרה :
- (לב) אם מותר לקרות צמורה יתק או ללאת צצנת יתק :
- (לג) אם מותר ללאת צסייף צצנת :
- (לד) צני אדם האפוריס צכלבים של צרזל אם מותר ללאת צהן לרשות הרצים :
- (לה) אמיצה לגוי שנות אפי' בדבר שהוא דרצנ והרמיזה לגוי לאמיצה :
- (לו) מעשה צמחרוג שצא ציו"ט צחלי לילה : (אולי הוא הנדפס בצ'רובות ס"י צב)
- (לז) אם מותר לומר לגוי צצנת להציו אפר דרך רשות הרצים ללמוד צו :
- (לח) דין אם מותר לחבוז צצנת : (נרי שהוא כפול לקמן ס"י ש"ג)
- (לט) מותר לשמוע אשכול של ענבים לחוך הקדירה צצנת אי אית ציה ציטולא :
- (מ) וכחצ רצ"י משה דמותר לקסוט :
- (מא) אשה שנתקסה לה סלב צדדיה(ל"ל מותרת להיות)(מותר) מקילה על צני קרקע :
- (מב) צמר שצבל צו מרק יש לזכור שלא יקטענו ללורך המשקה מצחונו : (כנרי הוא המוצאת צהגמ"י פ' כ"א מהלי צצנת ס"י י')
- (מג) אם מותר לשמוע סצוטיס או אחר פירות צצנת :
- (מד) לא ישפור אדם מכלי אל כלי צצנת ויו"ט כדי להשליח הפסולה צשולי הקדירה :
- (מה) אם מותר ליתן שמרים צצק מערב צצנת כדי שיזנז היין צצנת וישטה היין :
- (מו) יש לזכור שלא ישרה צמים צצנת או ציו"ט :
- (מז) אסור לשמוס פי הצציות צמארטוטי צגדים :

לאזנן

מפתחות

- (מח)** ראוּזן ושמעון פּרעוּ בהם כּסף צשוחשוח ומילוקוּהו צגורל ואח"כ קנה ראוּזן חלק שמעון כּספּה ומנאל סנינים והולך לפינים הסומרים צהני כּספּה שלא יעללו עליו אי הוי מקח טעות :
- (מט)** ואם ראוּזן יכול לנגבל עליו הפסד שהולך לפינים הסומרים שלא יעלילו עליו :
- (נ)** והמוכר דבר למצירו על מנה שאין לו עליו שום חונאה:
- (נא)** אדם שאדר צעת לרה להטענות שנה ולא נזכר מר"ם ופורים :
- (נב)** אם מותר להשתכר בּסמורות נבילות ומריפות : (כ"י שהוא הכדפס לקמן ס"י חב)
- (נג)** דין מורדות וסילוקין שבה :
- (נד)** גוי שהלוה עשות לישראל צריצת אסור לישראל אחר להיות ערב במקום הלוה : (כ"י שהוא כפול לקמן ס"י תמו)
- (נה)** דין ראוּזן שגא עש מערושיא שלו אלל שמעון להלוות לו מעות על המשכון שאינו שוב הקרן והריצית ונחערב לפדומו צקן וריצית שקלב עמו (אולי הוא הכדפס צארכוח ס"י טג)
- (נו)** פלוה ישראל מעות של עכו"ם אבל לא מדעת ישראל ושם מצואר היטב דין שלוחות לגוי ורוב דיני ריבית :
- נז** דיני משא ומתן של אשת איש הן צמצנה הן צהלוה :
- נח** אחד היודע צעדו של גוי על ישראל :
- נחא** אי הילכתא כּזן נכס דאמר כילד אלו ואלו צאין לידי צצועה שוא :
- ס** אם נשבעין על כפירת שיעצור קרקעות :
- סא** הלכה כמחל דמתני לדרב נמנן נצי צצועה היסת ארישא וכ"ש אסיכא :
- סב** ראוּזן טען על שמעון הפקדתי צידך ספן ושמעון השיב סמתי לך ונחסיי צצועה ואח"כ אחר שמעון האמת אגיד ואשבע שאומו שמתיך דרך השומרים ונאזר עם שלי היאך הדין :
- סג** ראוּזן טען על שמעון חן לי מנה הלואה או פקדון שיש לי עליך ושמעון משיב איני חייב לך כלום אם מוטל עליו לפרש דצרוי :
- סד** ראוּזן טען על שמעון הכנסתי צערות נגד הגוי ותקעת לי כפיך לפדומו והולכתי לילך אלל הגוי ונחסייחמי עם הגוי לזה המעות עלי צריצית כאשר לוית עלי צכחצ ידך צבידי ושמעון מודה צערות ועל יליאה ועל הפסד לא כפר ולא הודה ועל האמונה כפר שלא הצטיים :
- סה** דין המגזיה מליאה לצצירו :
- סו** דין ראוּזן שגא לידו סמורה צזול ואמר לשמעון קנה אותה לשיניו ושחק שמעון וקנאה ושוב טען לעלמי קייתחמי :
- סז** קי"ל ד' אמות של אדם קורות לו בכל מקום :
- סח** ראוּזן נחאכסנו אללו אורקים קומרים והיה שמעון מחזיר אחריהם לקנות סמורה וא"ל ראוּזן אני כולה לזכות צה כי ציתי זכה לי ושמעון הלך וקנה כשלא היה ראוּזן צציתו :
- סח** דין מליאת צנו וצחו הקטנים וסמורתן :
- ע** ראוּזן שיש לו פסק דין על שמעון כאמן שמעון לומר פרעתי :
- עא** המולא צצורו של ים וכסולומו של נהר הרי זה שלו :
- עב** דין מלא כחול יסן או צבל :
- עג** מי שיקנה צדלי עכו"ם צחצח צדלי ואח"כ מכרו לישראל אחר ומנאל כּספּה של מי הריות :
- עד** דין שותף שסנק פּרמטייל שלה מדעת מצירו ושוב נתייקרה :
- עה** דין אי מוקמינין אפּטרופוס צדיקני :
- עו** דין מי שהופקד אללו דבר ונחמו לאשר על ציחו ונקצב עו למה צצרו מרס היישובים :
- עח** מי שהחירו לו מרס היישובים שנה או שחייס אם לריך ללחא אחר צזמן שקצעו לו :
- עט** איין צני העיר יכולים למחות היישוב מלשאל ולחמ שם לצורמים שם מפני פסד וסכנה :
- פ** דין איין לאיש חזקה צככסי אשתו :
- פא** ראוּזן פחה חלוין על בגו של שמעון והיה כך ימים ושנים ועמה צה שמעון להגזיה ציחו ולקסום סלונותיו של ראוּזן :
- פב** דין המוכר קצרו ודך קצרו :
- פג** איין למדין הלכה פסי משנה :
- פד** ש"מ שהורה ואמר צמוין צצדי של פלוני הוא הודלחו הודלחו ושם ממנאל דין גר שנתן צצמנת ש"מ :
- פה** דין שכיב מרע שאמר הלוהתי לפלוני :
- פו** ש"מ שנתן הקפות של עכו"ם לא קנה ללא סמכא דעתי :
- פז** דין אם טען פרעתי אותו שאמר עליו ש"מ :
- (פח)** דין שער שהעדים הסמומים מסופסין אם הוא חמימת ידן :
- (פט)** הנאל לידן צצטר וצחזקה צאיה יידון :
- (צ)** דין שפר שכתוב צו צצצא או צעצרה צחשרי : (דפס צחשיצת מיי' לס' משפטיס קי"ה ס"ה)
- (צא)** המנוה אח הצירו ע"י ערב לא יחצע מן הערב חמילה ואפיי אם אין נכסים לזה או הוא צמקוס חקוק :
- (צב)** היה מחויב לו צצועה וא"ל דור לי צסיי ראשך ושם חמנאל דין המקבל עליו צכי חרי וקנו מידו :
- (צג)** דין עד אחר החשוד על העריות או (ל"ל מועל) (מועלים) צצצועות צמוון :
- (צד)** רצינו יוסף עוצ עלם כתב שוסק צקוציא חייב להחזיר :
- (צה)** דין משומד להכעיס אם כשר לעדות :
- (צו)** המגזיה ידו על הצירו אם כשר לעדות : (אולי הוא הנזכר צצמדכי צ"ק פ"ס ס"י ק"צ)
- (צז)** איצה ע"ז אסור להצירו שמה :
- (צח)** איין לשמות מכלי שהטילו צו קטנים או גדולים :
- (צט)** האין דין משציעים שיחסייב להעיד :
- ק** אי הלכתא כמר צר רב אשי צמיפך צצועה :
- קא** דין ראוּזן שאמר לשמעון אל חפרעני אלל צפני פלוני ופלוני והוא פדעו צפני עדים אחרים :
- קב** דין נשבעין ונוטלין ודין נשבעין ולא משלמין :
- קג** עובדי חקנות הקבל וגזיחם אי מפסלי לצצועה :
- קד** דין קפץ צצצועות :
- קה** אם מצרכין על שאר משקין צחוך הכעודה :
- קי** ראוּזן שאמר לשמעון אני חייב לך מנה ושמעון השיב איין חייב לי כלום למכר חצע אח ראוּזן אמרת שאתה חייב לי מנה וראוּזן השיב הלל אמרת שאיני חייב לך כלום : אלמנה

מפתחות

- קו אלמנה שפענה איבדתי כתובתי ב' שנים אשר מיתת צעלי דמתי לא מזדיקקאל :
- קח דין ראוני הבא לדור במדינה אשרת וערם צולו פי' מן הניצור ונחפסר עם השר (ל'ל לתת המם) צעלמו :
- קט אם יכול היסיד לעכב החזות :
- קי ש"ץ שנחמנה כבר אין היסודים יכולים להענירו צלא פשיעומו :
- קיא דין אם הכירו רוב הניצור את הייסוצ לאחד :
- קיב אם יכולים שלומי ליצור ליטול שכרם מן החפלה :
- קיג ראוני קנה מן הקהל כהול"א ס"ת מן הארון הקודש ושמועון מוחה ואומר שזו היחה מלות ש"ץ אינו יכול למחות וכן יין של הכולל אין ירושה צמלות * ושם המעיל שחפור תחתיו פשתן ימים לד המעיל על הס"ח ולא הפפתן :
- קיד השך חפס את ראוני ורלה ערבות ממנו שלא יצרה מארלו וניקש משמעון להחער ערבו ושוב דרם :
- קמו אם רמו הנישואין לריכה לישב עוד ז' נקיים אע"פ שיצנה כבר :
- קמו אסור לשחמש צבהים את לאו :
- קמו דין יורה ומסנות המחוקקים צמחיות :
- קמא אשה אחת היחה חולה וייתה * זוכה שלא זכתה להאריך ימים עם צעלה ודררו זה לזה שלא יסאו אחד מה השני ונחפסות והצעל מה והאשה חרסה ומחפסרת כי יש לה קופנים :
- קיט דין מלאכה צערי שבת מן המנחה ולמעלה :
- קכ דיני ייסוצ אינם דומין לשאר דיני ממון :
- קכא דין טיפת חלב שפלה על דופני הקדירה של צער מצמוץ :
- קכב ראוני שמכר קום לשמעון ונמלאו צו מומין ואמר ראוני שרשות שמעון כולדו :
- קכג סופר שמוסר לכתוב ספר שלם אם יכול לחזור צו :
- קכד אם אדם יכול להכיר קרקע צלי רשות אשתו :
- קכה יש שאלו לאסור נרות י"ט שטרית מלסלדיק :
- קכו דין אפטרופים צדקני :
- קכז אם אסולר יכול לעשוו כל מה שיוכל להערים :
- קכח דין האומר כחצו לי אאיזה טעם דנחוני אם גוצין הימנו עד שיחברר הדין :
- קכט אם נאצדה מפתח של החיצה צצנת הם יכול לצברה :
- קל ממה אדם חייב לתת מם :
- קלא אם מלמד משרת וסופר חייבים לתת מם גם עני שיש לו יותר מזקוק ונעט את חייב ליתן מן הכל :
- קלב מ"ן שסייד ליתן ענור תבואה או צבל את חייב לתת מם מזה :
- קלג דין חוב שלמי"אש ממנו ונכסה ממנו צלוט או צפחות : (לענין מם) :
- קלד דין מי שצא לדור אשר שאלתה המם :
- קלה דין חוב שאין מחיי"אש ממנו : (פי' לענין מם ולדקה) :
- קלו אשה שמוענת על צעלה שאין לו צבורת אישים גם הקול ילא עליו שאינו יכול לחזק לה נאמנת :
- קלז ראוני נשא את אשתו ולא נערע דיוכיתו ולא דיבר (ולא דיבר) (ט"ס הוא) צצנת הנישואין כלום ושם חמלא דין אם לא תאצה האשה ללכת אחרי הצעל :
- קלח עור שעמידו לכחות צו הספר אם יכול לשנותו למעלים :
- קלט אם מותר להניח צצנת טבעת סלולה ויש בה אצן ומשמים הקול :
- קמ קולר החלוי צולאר נערים ממשו עין הרע אם יכול ללחא צה צצנת :
- קמא אין לדור ארום ולרוסמו צביה אחד :
- קמב ספר תורה אינה לריכה לכתוב צווי העמודים :
- קמג צצו הנמלא צכלי שני ומילקו צכך לשאר קערות :
- קמד גייה זרוע אם יכול לללל מן הצית לחוכה :
- קמה אם מותר למחוג יין נסך לעכו"ם :
- קמו צמקוס שלפעמים אין יין אם שכר שמלוי שם נקרא חמר מדינה :
- קמו ולמחמש הצרזא צפי טבעת אם מותר ע"י שינוי :
- קמח צל"מה עינין עמיד דילא לנפשיה :
- קמט זקן שכהו עיניו אם מותר לקרותו צחורה :
- קנ אין אם למחות למניקות שלא יתנו לתינוקות לשחות יין נסך :
- קנא אלמנה ששאלה צערב שבת אם יש ליחס מצעוד יום :
- קנב מעשה צ"א שהקנה מעות להשי"א (ל"ל יתושה) אחת ומחה עד שלא השי"א וצלו יורשין וחבשו המעות מן הכיור :
- קנג ישראל שיש לו צהמה מצכרת (ל"ל ומכרה) לבוי (ל"ל להיות) צזה פטור מן הצבורה אם קיבל הישראל מעות אפי"ג ללא מנך הבוי :
- קנד מלמד שחלה מיעוט ימי שכירותו :
- קנה מלמד שחזר צו :
- קנו מלמד שהחפיל צמלכתו :
- קנז מלמד שפסקו עמו ללמוד ב' תינוקות או ב' וחלו מקלחן והוא לומד עם הצריחים ואמר שנתפסאו למדו עם אחרים שם מצולר היעב כל דין כדבר הגלויים ומרינו רבינו ז"ל :
- קנח יחודי אחד נחפס צעלילה ואמר לחצירו שחמיד בעצרי וכן עשה ולימים אחר דצרים צעלמא דצרחי :
- קנט צער שלא נמלש שמועליו צער שחמלש והכלי מוקצ :
- קס עופות הגדילים צל"ין אם טעוים שמישה :
- קסא אשה שדרסה שלא (ט"ס הוא) להענות (ונחענה) : (ל"ל ונחענה) :
- קסב דין חמאה של גויים :
- קסג מעשה צלחד שהלך לעשות גצינות צכפר ולא ראה חסילה הסליצה :
- קסד על מנהב שכהנו לדור לילך על קצרי לדיקים :
- קסה יין שנחכו קודם הפסס צצניות שהיו צה שמרי שכר :
- קסו דין נוחן טעם לפגם צפסס :
- קסז חרנגולת הנמלא צה הלצ לאמר מליחה :
- קסח פעם אחת שחפר ר"י חרנגולים וצדק סכין צין כל אחת ואחת ואפי"כ נמלא סכיניו פגוס :
- קסט מחיכס שהיה (ל"ל חלב) (הצז) דצוק צה ולא היה צמחיה ס' לצבל :
- קע כשמדיסין הצצר לאמר מליסה רגילין לתת חסילה מים צכלי ואפי"כ נוחנים הצצר :
- קעא מי שצא לגרש אשתו שלא חזקוק ליבס ואין אשחו אללו חטה הנמלאה צמלה צפסס :
- קעב אם מותר לתת לעכו"ם חרנגולת שנמלא צה מיטה צפסס :
- קעד אם מותר לשפוק סלפלין ציו"ט צלי שינוי :
- קעה הכש צעייניו אם (ל"ל או) נראשו צצנת אם מותר ללמשו לו :
- קעז שמעון קרל לראונו ממזר צעשה שהכהו ראוני אם חייב דין על כך :

מפתחות

- קעז** ראוּבֵן שָׁמֹן לוֹ עֲכוּ"ם לַהֲלוּת כִּסְפוֹ דְרִיבִית אִם מוֹמֵר לַהֲלוּמוֹ לְיִשְׂרָאֵל :
- קעח** יֵשׁ אֲוֹרְכִים לְמִרְכּוֹ עֵצֵר צִיחַ הַשְּׁחִיטָה צִיּוּ"ט :
- קעט** מִי שְׂרָגִיל לַהֲמַעֲוֹת שָׁבֵר לֵב אֵם לְיוֹ"כ וְאִינוּ דְרִיחַ :
- קפ** רְאוּבֵן טַעַן עַל שִׁמְעוֹן הַשְּׂכַנְחִי לֶךְ מִשְׁכַּן שֶׁל עֲכוּ"ם וְנַחְמִי לֶךְ רִיבִית מִיַּד לֵיד וְהַחֲזִירָהּ לִי :
- קפא** אִם הַקְטָנִים יִשְׁאָלוּ מֵן הַנְּכָסִים כַּדָּךְ שֶׁיִּשְׁאָלוּ הַגְּדוּלִים וְשׁוֹ יִמְלָקוּ הַמּוֹמֵר :
- קפב** כַּמָּה שִׁיעוּר כְּחוּבָה :
- קפג** אִם הַחַיּוֹת מְבִיחָ לְרִיכִין הֵיכָף גּוֹיֵל :
- קפד** מֵה שְׂגוּרֵגִים לִיחֵן צְפוּרִים לַשְּׁפֹסֹת גּוֹיֹת :
- קפה** אֵשׁה מוֹכַח שֶׁחֵן אִם כְּמַמִּיה שְׂחָרִיץ :
- קפו** אִם נָשִׁים יִשְׁלַח לִילָךְ (ל"ל צְבוּרִין) צְשׁוּלִייר שֶׁלֹּהֶם צַעֲמָה (וְשֶׁם חֲמַלָּה דִין סַפְתָּ) (נר' דְּקָמִי חֲדַלְקָמֹן) :
- קפז** כְּכּוֹר שְׂגוּלָה מַפְרָה זְקִיפָה שֶׁהִיא מוּלְצוּת מַכְבָּר :
- קפח** כֵּהן עֵנִי יוֹכַל לִיחֵן כְּכּוֹר שְׂגוּלָה לוֹ לִכְהֵן עֲשִׂיר :
- קפט** כֵּהן שְׂגוּלָה (ל"ל לוֹ) כְּכּוֹר צְהַמָּה טְהוּרָה לֹא יִאֲכַלְנוּ צַלָּה מוֹס :
- קצ** כּוֹס שֶׁל כֶּכֶף שִׁדְוֵע שְׁחִין מִשְׁתַּמֵּשׁ צוֹ אֲלָה צְגוּיִן אִם לְרִיךְ הַגְּעֵלָה :
- קצא** אֵשׁה שֶׁמַּשֵּׁה שֶׁלָּה צַעֲמָה וּוּסְתָה וּלְמַחֵר צִדְקָה וּמְלָהֶה דַּס :
- קצב** עֲשֵׂר שְׂמַלְחָה וְסָהֶה כְּדִי מַלְיָהֶה וְנִטְקָ מֵן הַשֶּׁקֶל לְקַטְרָה :
- קצג** חֲמַלָּה שֶׁל עֲכוּ"ם אִם מוֹמֵר :
- קצד** צִיחַ יָד שֶׁל עֵץ שֶׁנַּחֲמַת אִם מוּלָץ בְּצִבְלִיָּה :
- קצה** אִם יֵשׁ לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים רֶאשׁוּנִים בְּאֶדֶר רֶאשׁוּן :
- קצו** יְהוּדִי שִׁישׁ לוֹ כֶּרֶס אִם יוֹכַל לִיעֵב צוֹ זְמֹרוֹת שֶׁלָּה גַּשְׁאוֹ פְרִי :
- קצז** רְאוּבֵן טַעַן עַל שִׁמְעוֹן מַעֲרַח הַלְוִיָּתִי וְהוֹלְכֵהוּ לִיחֵן לֶךְ רִיבִית מִיַּד לֵיד וְשִׁמְעוֹן מַשִּׁיב עַל יָד עֲכוּ"ם צֹה מִשְׁכּוּךְ לֵידִי אֲלָנִי :
- קצח** רְאוּבֵן הִלּוּה מַעֲוֹת לְשִׁמְעוֹן עַד שֶׁצָּרְחָה שְׁמִיעָה וְרַחֲוֵן לֹא יֵדַע לְטַעוֹן פְּרוֹכָצוּל הִיא לִי וְאֶדָּד :
- קצט** הִיאֵךְ שׁוֹתֵין שֶׁכֶר שְׂעוּרִין שֶׁנִּזְרָעוּ אֶחָד הַכֶּסֶם מַפְנִי אֲיִבּוֹר חַרָּשׁ :
- ר** תְּשׁוּבָה לְמַחֲמִירִים לוֹמֵר לְעֲכוּ"ם לְחַמֵּם צִיחַ הַחֹרֵךְ צַעֲמָה :
- רא** אִם הַפּוֹלָה יוֹכַל לַהֲפַלֵּל כְּכּוֹדַח מְלִיּוֹ :
- רב** עֲשֵׂרָה מְלוֹמְלָמִים צִצִּית הַכֶּנֶכֶת וְאִי מִתְפַּלֵּל צִיחִיד אִם יוֹכֻלִים לוֹמֵר קְדוּשָׁה כָּל זְמַן שְׁחִין הַעֲשִׂירִי יוֹכַל לַעֲנוֹת :
- רג** מַעֲשֵׂה שְׂאִירֵע ג' חוֹפּוֹת צִיּוֹס ד' וְהִיא אִי כֵהן וְצ' יִשְׂרָאֵלִים הִיאֵךְ יִקְרָאוּ בְּתוֹרָה צִיּוֹס ה' :
- רד** דִּין מְבִילָה שֶׁחַוְבָה צְרוּתִיהָ בְּחַמְלָתָהּ וּבַסּוּפָה :
- רה** עֲלַמְדָּה שֶׁהַחֲמִיל לְלַמּוֹד אֲלָל צַעֲמָ"צ וְאֲלָ"ל לֶךְ מַמְמִי אִינִי הַפֶּן צַךְ וְנַחֲמָהֶה הַמְלַמֵּד וְשׁוֹב חֲזָר צוֹ צַעֲמָ"ב וְלָהֶה לְעַכְצוֹ וְהַמְלַמֵּד לוֹמֵר מַסְלַח לִי שֶׁעַבְדֶּךָ :
- רו** רְאוּבֵן הַשְּׂחִיל לֹאֲשֵׁת שִׁמְעוֹן מַתַּחַם שֶׁל כֶּכֶף וְאוֹמֵרָתָה שֶׁהַכְּפִידָה לוֹמוֹ :
- רז** רְאוּבֵן טַעַן עַל שִׁמְעוֹן הַפְּקַדְמִי צִדִּיק י"א זְקוּקִים וְרַצִּיעַ עַל מַנָּה שֶׁמַּחֲלִי מִתּוֹרָתוֹ (ל"ל צְבוּרִין וְקוֹרֵט) וְשִׁמְעוֹן מַשִּׁיב נַחַח לִי עַל מַנָּה שֶׁאֲפָסִירָנוּ לֶךְ מִיַּד :
- רח** רְאוּבֵן טַעַן עַל שִׁמְעוֹן הִייתָ סִיבִי לִי ג' זְקוּקִים וְנַחַח לִי

מפתחות

- רלג יהודי שגנב סוסים לעכו"ם (ז"ל מעכו"ם) ומיינזוהו לישבע צמעת שחר היהודים והם יורעים שנשבע לשקר : מעות של לרקה אסור להלוותם צדיקים :
- רלד מעות של יתומים היכי עבדין להו :
- רלה מי שהתנה עם בניו הראשונים קודם שנתא אשתו שנייה שכל בניו שיוולדו לו מן השנייה ירשו צוה חלקם ולא כולד לו כי אם צה אחת :
- רלו דין פרנסה אי מקרקעי אי מעלעלי :
- רלח מי שנתחייב למצויו שצוה ורואה שכנגדו רוח לגלג עליו שצוה ממקום אחר ולאמר הייתי משלם ואיני כשצו :
- רלח דין אפטרופוס שמינוהו אזי יתומים :
- רמ אס יוכל להשביעו שכן הוא כדצרו שמינוהו אזי יתומים :
- רמא צמיתא דליכא פלוגתא דרצותא אי עבדין שודא :
- רמב דין שטר שכתבו ראוון ואשתו לצן אשתו ותנו פ' לבניו אס כשר :
- רמג אלמנה שכתוב בכתובה פסח של מה שחיתול (ז"ל שכל מה שהכניסה לו תיטול) יוחר על כתובה ותפסק ספלים משל צעלה ואמרה שנתם לי בנתתה :
- רמד אלמנה שאין היתומים רולים לפרנסה כל בני ביתה :
- רמה אשה שעברה על המס ועל השצוה אי תיקרא עוברת על דת :
- רמו אי סמכינן לרצרים שבלצ שלא צמקוס אוגס :
- רמז ראוון ראה את שמעון שקס עליו צפנץ למוטרו והלך הוא ועשה לשמעון כאשר זמס לעשות לו :
- רמח כתב רביי משה צר מיימון ז"ל עשה המסור כאשר זמס יראה לי שאסור להורגו :
- רמז רחל היחה סולה ומגו מדעה נפטרה לבית עולמה ופילקה ככסיה בפני עדים וסוז אמרה כל מה שנתר צניכסה יתנו ליחוס אחד קרוב ולאס (ז"ל ולאה) קרובתה היחה דרה עמה צבית וביורה כל המפתחות ולקחה קלת מן הכנסים וטענה לאה שרחל נתתה לי תמיים :
- רנ אס הלכה כאנשי יהודה או כאנשי גליל :
- רנא אשה שחפסה סותמות ושטרות של עכו"ם שכתבו להם יצעלה ולשמה אי האי בני מיקריא חפסיה :
- רנב צעל סוז וכתובה אשה הי מייבייה קדים לבזוז מנכסי המת : (אולי הוא הכדפס בקלות סיי קפ"ג)
- רנג ראוון שטען על שמעון ולא היו לו עדים כי אס עכו"ם ואמר שמעון לאמן עלי אוהן עכו"ם וקנו מיניי ואחיי חזר צו שמעון (כדפס בקלות סיי רמ"ה) :
- רנד הא דאמר אשה לית צה משוס דינא דצר מילא אי אפיי לבני אשה אמר הכי :
- רנה בני ארס הללו לכר זה מעט זה מעט ואחיי לכר השר כל המוצ למוצ אחד וכשיפרע להס יקס (ז"ל כל אי) לכל העולה לו וכן התנו צנייחס בלא קנין :
- רנו ראוון נשא אשה ומח ולא צית שהגזו לה בכתובה (ז"ל והצית יתן לבעלה צמנת אציו ושאר כו' :
- וכ"ה בקלות סיי ר"ם) ושאר כנסים חילק ועשה חתניי אומרים שיש להס שטר שמתיהס ללא נתן לבעלה צית זה רק צמתי אס יהיה לבני זרע (לדפס בקלות סיי ר"ם) :
- רנז אס אשה מותרת לבעלה מיד אחר העצילה :
- (רנח) אס יוכלה אשה למזור לבית המרחץ לאמר סצילתה (מדרכי שצעות סלי מקולות סיי תש"י) :
- (רנט) אחר קדון כאן ושמעון אומר נלך לבית הוועד (אולי הוא הכדפס בצלכות סיי חתקים) :
- (רס) קלוות שמתייצבו צמור (ז"ל של סמך) אס מותר לאוכלן (ז"ל צפס) :
- (רסא) צמנה צעלה כוליא אחת :
- (רסב) צאזיה ענין מקצלת קטנה קידושיה :
- (רסג) הצדק שצדק ומנלו אחריו טריפה פעמים או שלש :
- (רסד) היכר ליר אס לירך צלורת הפסח (כרי היא המוצאת צמנה סיי סיי מה' צמ סיי לי) :
- (רסה) אס יוכל לכרף את העדים שיעירו על פי המס :
- (רסו) היום כמה שנים שצטלה כחוצת בנין דיכרין מייצחיתו (ארכות רמ"ס קירות קט"ז) :
- (רסז) המורה צמזו אס מייצ'תמת משכון כל זמן ז"ל לי יוס :
- (רסח) אס יוכל לנרף קטן לעשרה :
- (רסט) אחד נדר נדר לרקה לנרף הדלקת שמן לנהכ"ו והנה מהכל עשן המערכה ינזקים אס יוכל לשנותה :
- (ער) לייצור רשלים לשנות מעות של לרקה ואפיי לדצר הרשות :
- (רעא) ראוון עטן על שמעון הפקדתי צידך פקדון ושמעון משיצ זוגתך הפקידה אותו צידי קודם שנשאתך על מנת שאלא ליפנו לך כי אס ליידי הראשונים :
- (רבע) ראוון טוען את אשת (ז"ל שמעון) שדדה לו עורה של וורד כלשר קנתה אותו ועשה טוען שהרויחה אחריו :
- (רעג) אס לירך צפאר חפילות ליתן ריוח כמו צק"ס :
- (רדע) צאי עיסקא פלגא מלוה ופלגא פקדון אס שמיטת המשטת חלק המלוה :
- (רדז) ככל המלכות הורגנו היהודים לתח מס צידד כמה שנים ואח"כ נתן המלך לצנו מקלח מלכות אס השותפות עדיין קיימת : (כדפס בצלכות סיי קל"א) :
- (רעו) על העשיר שקראו צן גדולים ממזר צן ממזר (כדפס בצלכות סיי קל"ג ובקלות סיי רפ"ה) :
- (רעז) כתובה שכתבו צה מאחיס ליערין צפסח ולא כתבו צה צמסקל הצרול (ארכות סיי רפ"ד) :
- (רעה) אסור לנשים הרותלות צמרתן להיות עכו"ם מקיזוס (כר' שהוא כפול לקמן סיי תל"ד) :
- (רעט) ראוון קבל על שמעון שצא לסייע לעכו"ם לישבע עליו :
- (רפ) חילוק צין דינא דגרמי לדצר הגורס למנון (כדפס בצלכות סיי ט') :
- (רפא) מה שניהגו להשביע המסור צפני עכו"ם :
- (רפב) דין המקבל פקדון וסמזיר לאשתו :
- (רפג) אין מורידין קרוב לכסי קטן ודוקא צמקרקעי :
- (רפד) מי שגדל לרקה פסח אסור לפרנסם צה אציו ואמנו :
- (רפה) מסור שכתבו צעעה מעשה (קלות סיי רל"ג) :
- (רפו) היתומים שהס כצר סית כצר שצט וצברו להס אשה להשתדל בשלהס :
- (רפז) דין שצוה היסח אי כלישנא קמא דסיק דצק (ז"ל דצ"מ) ודוקא היכי דליכא דררא דמנוגא אי כלישנא צמחא (אוינו הוא כפול לעיל סיי ס"א) :

מפתחות

(רפח) כלה שטגלה ועדיין היא בחולה :

(רפט) דין שמוטט ירך צעוף :

(רצ) טעם אמת מכר ישראל יין לעכו"ם והגישו והבידו היה דעתו ליקח מן היין ומתך הכרזות ולא היה רק טעם אמת במתתו :

(רצא) דין אם שמו על השטיח צמר שלא נמלח :

(רצב) דין חריגות ממולאת בצמר שלא נמלח :

(רצג) מותר לנשים להוליך השטוף או השלוויר שלהם בשבת :

(רצד) אם מותר ללאח בשבת צנגד שעל מכת ההקזה :

(רצה) חלואי צב או עור הפורשים מן אדם אסור לחולטן בשבת :

(רצו) דין מוש שטושין מתקמם לענין צרכה לפניו ולאחריו :

(רצז) למ"ד יטוק חיבור מיקטף קטופי שרי :

(רצח) אם שחה עכו"ם יין מתוך ולא שטפסו ומגזו יין מן הקנקן לתוך הכוס ואש"כ הוויאו יין מן הכביות לתוך הקנקן (נרפס צמי מ"י ה"ל מאכלות אסורות ס"י י"ג) :

(רצט) פ"י ציעתא בכותשא (אולי הוא המוצא במרכבי ריש פ"ח דטולין) :

(ש) דין הקורא לחזירו כענין :

(שא) הפד אפי' צית הכנסת צמיד לדרך להניח אמה על אמה :

(שב) אין משכירין רשות בשבת ויר"ט ומשכירים אפי' בשמות משום פרוטה אפי' משכירו ולקטרו :

(שג) אין ללייר סיות ועופות במתזורים שלנו (נדסקה בקלרות ס"י כ"ד והועתק במקום יומא כ"ד ח' ד"ה כרובים) :

(שד) אם יש להשיב לז' מן היורשין (ארוכות ס"י ר"י צ קלרות ס"י פ"ה) :

שה אם יש ללוי (ל"ל סוס) הממושכן צביתו וכל יהודה והלוה לעכו"ם פעוה ופדה ונלוי וסוה צין ידע יהודה שצבית לוי היה בין לא יצב מה יסיה הדין :

שו דין שלים אם נאמן צלי שצועה :

שז אם יש להשיב אמה אפי' :

שא אם שכירות השכונות יולאה דיינים :

שב ראוין שחכר בית לשמיעין ונדד לו לסלק המלרן ושם מתוארים קח דיני אסתמחא :

שי על גומר צית דצלים שהעירו שפחד בעלה ומנה צכ"ה באדר ולשנה הבאה ילדה צפ"י פרה ארומה :

שיא תבונה מוה"ר תאיר לאצוי ה"ר ברוך ששאלו למ"ד גלגול העכו"ם פוער אם אפי' צעית ישראל שגלגלה העכו"ם פוער או לאו :

שיב צהמה מעוצרת שלא צכרה וקאה יהודי מן השלל ששללה והזיל אם תנא גויה פלונים תן לה לפדותה ומתרה היהודי ובחך כך ילדה צבית יהודי אם שפור מן הצכרה הואיל ומתלה ליתן לפדותה או שמת האזיל וקבייה ציאוש ושינוי רשות וילדה קודם שפדה בגויה ומייב בצכרה :

שיג יש עדים שביקש שמעון מראובן סיהיה מתיר לו היישוב שנה אם יש לו שום כח ציישוב יותר ואם לאו ושם תמלא אם ראוין אימר לשמעון אפי' מייב לך מנה ושמעון אמר צודאי איך מייב לי אם יכול ראוין להיות פטור מאותו מנה משמעון הואיל ושמעון אמר איך מייב לי ואם לאו :

שיד יהודה ושמעון ולוי כלו מעון צימר על הערכות (ש"י)

לסיף צא עכו"ם אחד מן הערבים והציף כתב מזויף שמעון ולוי אלל יהודה סהיה פוער את הערבים שחשערו לשדות המשכנות שציד שמעון כי ככר פליוו אמתותינו ופוער יהודה את העכו"ם ושמעון ולוי טוענין עליו פשעת צמווינו צערנות ובמשכון שהחזירו ויהודה משיב אתי עשימי על פי כתב ששחמס לי :

שטו כתוב צה"ג כיכי דיתיצ צהעניחא צשנחא לימא ענינו צשומע הפלה :

שטז על המדרות שמצערות השפמות אם מותר לישראל להתחמס כנגדם ואם לאו :

שטז יין הנקדם צמך הפוקף אם מותר בשתייה כשנגע צו העכו"ם :

שיח עכו"ם שהולאה הצרה מן הפניות של יין אם מותר צשתי"ו או אפי' צבהנא :

שיט מתיפוח שמוציא הנחם צמליות ויש בהן יין אם יש לחוש ממש יין נסך משום העכו"ם הדכים באותה פיר :

שכ ר"ח סה"ג צעירו לצר צבניות של יין כר של מים שאם יפול צו מ"ין נסך כל שחו שיצטלוהו המים דסלק את מינו וכו' ושם תמלא מעשה שצא לפני ריב"א ששמה (ל"ל עכו"ם) מכוס של ישראל ושכמו ולא הדימוהו :

שכא אם מותר לאכול צין מנחה לערבית בשבת :

שכב ראש העגל שנימוח כמים ורקב (צכ"י ונרצב וס"ם) ותולעת הנמלה ציליאת המוש כפי הקדירה :

שכג הני מתיי בויעי דסמיכי ל"דדי :

שכה צעניני איסורי נאמנות יש י"ד חילוקין :

שכו ראוין שטוען על שמעון שהלוהו מעוה למפליח שצר על המשכנות מ"ד ליד ונתן לו ראוין לסלקו שהרוי עשרה ליטרין והמשכנות נשקדו ששקף הנית ושערפו צבית והשאר לקח השופט ועשה חוצע ה"י ליטרין צשציל שנאנס וגם המשכנות צשציל שאנכרו צששיעוהו שלא החזירו לו כשפדאם :

שכז ראוין שזינן כנו לנת שמעון והכדויא שנתן לצנו הנית ציר שמעון ולחצר זמן ופלה קטטה צין צנו לבחו של שמעון וכל צן ראוין אלל אצוי ומאומה אין צירו והלך צן ראוין ומינה את אצוי אפכרופים ושאל מאלה שמעון הכדויא סה"ים צירו ולי"ת שנתם לצחך מי ליהלך ליתן לצחך והלא לא היתה בידך אלא פקדון ושמעון משיב צנך ובתי היו צאהבס יחד וכחתי המעות להם ובתי קיבלה ונשאה ונתנה צהם כי היא בעלה משה ומתן ולא צנך ובתי הפוקף בהם ומה אפי' יכול (ל"ל לעשות) וגם צנך לא שאלם לי מעולם למקום צירו וגם לא לזיח עלי שלא לתחס לצתי ועוד טען שמעון מינוי צחו הנה צתי עומדת ואומרת שכהנה עם צנך פהונן וכסורה אך שאין לה להגיד ונתה היא שואלת נט וכסובה כי אומרת שחמים עלי ולא תצב עוד עמו ועולם כי עשה עמו דברים שאין כהונן ואין נכון לפשרם :

שכח על ענין האורחות דדיינין צה דינא דמתצבא כמו שפ"י רצ"י אלפס :

שכט אם יכול ליתן לכהנה צבור לפדותה :

של יש כהנים שאינם חסרין לילך על קבני עכו"ם לא יפה הם עושין :

שלא ראוין שחפן על שמעון קניתי ממך כסף צמעות והנתי משכון עליהם וכך אמתי אם לא אחן לך מעוה"ך צחך ג' ימים

מפתחות

שמה ראוּבן ושמעון שנתחטפו וראובן היה עשיר ושמעון היה יורד והוליד ראוּבן הולדות בשילוסים חלל אמו להוליד אותם מבית הסוּר ועשה חובצ ראוּבן את שמעון שיתן סלקו מן הכוללה ואופר שהוליד על פיו ובקשצו ושמעון משיב שלח ליל כלום :

שמו נרכת נבילת ידים בשחרית מחי יש לנרך או חתה :
שמו הכתוב ודלה כסוד את לריך לסודר וליטול ידיו פעם שנית או לאו :

שמח אדם שחל להדליק נרות של טובה על הדלה צערב שנת ולריך לפחיס אותו דלת עלמה ולבנרה את בפתחיה וסגירה זאת יש משום מכבה או משום מנעיר בשנת או לאו :

שמע בית הכסף העומד בקיר תומת העירה (צכ"י העזרה וטי"ט) והולדה ונפלה בחוץ הספירה ומקפת את העיר שהיא ימורה על בית קאחים שלא הוקף לדירה והכשפה בלאו בית הכסף בשנת את יש צו משום מיל' א מהרה"י לרה"ר או לאו :

שנ מותר לומר לגוי לחנוכ בשנת :
שנא שמעון שגל להחזיק עלמו ציישוב מכת מסילה שמחלו לו הקבל שהיו סיים לשם בלאוהו יישוב בלאוהו שעה את היו חזקה את לאו :

שנב סכר השלים את החובצ והנחבע שניהם לריבין ליתן או המחסייד לבדו :

שנג את בעל סוד(י"ל אומר חין לי מעות)(חין מעות) קם ממני הכסף והמלוה אומר חיוי ממתיך את יכול המלוה להשניע על כך ואת לאו :

שנד יש לזהור (י"ל שלא לתחם על הכסף אותם כו' וע"י כפי האשה שנתארמלה)(שלא נעיינן כפי האשה שנתארמלה)אותם בני אדם שהם קרובים לעדים :

שנה שמעון שהיה לו בת קטנה וראובן היה לו בן קטן וכשב לו שמעון לראובן לכשיביא צנו רחוי לקדם את נא קידושי צמי או היא לא תקבל קידושיה את תבה רחיה לקבל קידושיה או חתמיו לך מעבשיו עשרים זקוקים ואת שמעון קורם את בן ראובן בן י"ב שנה והיא גדולה ועמדה ונשיאה לאחר ועשה חובצ ראוּבן מניו של שמעון הקום :

שנו את שייכא אסמכתא במשכון ואת לאו :
שנו ראוּבן שס יגור של אבנים בקרקע אל כותל של שמעון של עלים ושמעון עוען שחיקו כפרים כוּטפין על הוּסולין וכנסין המים צנחתו של שמעון :

שנח את כנר נתפסרועס הסר ושוב(י"ל ביקש) חסד מהס לפוערו את הגיל לעלמו או הגיל לחלע :

שנח למה בכניסה גרוּבן תכשיטין ונגדים נאים את צעים גובה את דוקא ככלי סול חינו גובה חלל בשל שנת גובה או אפי' בשל שנת :

שס היכי דליל לוב למלוה ליה לי זוזי וח"ל אידך אישתבע לי את מעשניעין אותו את לאו :

שסא את ראוּבן הלוה לשמעון מעות ולוי נעשה לו ערב בעד שמעון ואחר זמן עען שמעון פרעתי לראובן שחל צפני לוי וראובן אחר לאו פרעת ולוי הערב חינו יודע את פרעו שמעון ואת לאו :

שסב כהן ששח' מיינק סבירו וקודם שנישחח (י"ל נתחב') בנה למניקה וכדירו את מעניקה על דעת רבים נדר **סג**

ימים הגבה פעוּחין מן ערצווי ככל ענין שחובל צין למשכנו צדינים צין לסתפיים וחתה שויתיה והסכתתי משכוני להסתם חוך שנוביים וזה לא ענה על לבי מעולם :

שלב מיים שנתקצו ונטתו קודם הסקס נתלחו בתבולה ויש בתבולה יותר מפי של היחר לבטנם את עותר לאלכס בססם :

שלב ראוּבן חבצ את שמעון לריך וח"ל מעות הלויחני על הפשכון ואני כולה לפדותו ושמעון משיבו נפסס צדי כי בן הלויחין עד יום סלוני או לפדותו או לחליט ובקשתי זמן אחר ולאמרת לי קנה לך מעכשיו את לא אשרנו לזמן הקצוב ציינו ושמעון משיבו להדיע :

שלך כאיבן היה לו רין ורצרים עם שמעון ושמעון היה לייח ליכא ועל כל זאת הלך ראוּבן והלשין עליו ומתוך כך הולרך ליתן לפוטט על כרמו ליערל ועשה חוזר שמעון ומנעב אותו ליי' מרחוב :

שלה ראוּבן פוען על שמעון שניקס את שמעון לקנות לו נגדים וקנה אחס ונתן לו כל המעיות כהשר קנה והוא לא נתן לעבדי כל המעוה אלא מקלחס ומקלחס סכח ויותר משנתיים שגל חנצו ועכשיו אופר ראוּבן לשמעון תן לי השכסה ושמעון משיבו איתי צכפתי לעלמי :

שלו לפי המרוסק (י"ל המרוסק) למעלה מן הקורה יותר מפסס את כשר את לאו :

שלו צטר שנתלס כהלכתו ולח הודח והושס לקדירה את מותר את לאו :

שלח ראוּבן שהיה לו בית צמיר בניו ופתח עליו סלויחיו שלא כדיו כי צדיני גוים חרס צונה בחוך של ממה סלבו ספן ועשה הלך אותו בניו ומכר ציתו לשמעון וח"ל בשעת המצירה יש לך לנכות י"ל נד סלווחיו של ראוּבן כשארמה וכך כחצו נכחצ ערכאות והנה בלו לדין וח"ל שמעון סחס סנווחין וראובן . אשיב אותן סנווחת היו לי על בניו יותר משני חזקה :

שלש ראוּבן שנתלה לפניו ויהי סצור שהיה לה יותר ממדי כתיבתה ולא דנה להלון לה עד שהיתה נותנת לו עמוץ ופסרו צייניהם שהיה לה ליתן ליבנה צי זקוקים והיו לו להלון נה ומתלו זכ נזה כל חביעות שהיו צייניהם בקנין גמור כפי צ"ד וכשבחל לצ"ד להלון אז נחיה לשליש צי זקוקים במעמד שלשתן ואמר הינם לשליש לכשתלון לה אז תן לי צי זקוקים וח"ל השליש תן ולאחר סלינה הויליה סטר כחובה והחזירו לה צ"ד אותן צי זקוקים כפריעת סטר כחובתה כי כשנעת שלא היה לה כדי כחובתה :

שמ סוּנץ שנתפסען כשמרי סכר את יכול לומר להסהומו לגוי :

שמה אכן סוקת שקודין ווסר שפין וסופכין דרה"י והסופכין מקלסין לרה"ר את מותר לעשות כך בשנת ואת לאו :

שמב מה של ישראל ופתחה עכיה ולא פתח ישראל נגדלית את יש צה משום ביטולי עכויס ואת לאו :

שכב לפריח דסבירא ליי דכל גיי שהעד מקייעו וסול בלל שנועס :

שכד למה שהיתה פולה וחילקה כל נכסיה במחנת שכ"ט ואמרה צפני עדים כל נכסיי לפלוני ופלוני סין ממה שנתתי לנרקה וממה ושוב ראו מנכסיה ציד ראוּבן והנעוהו קרובים מקבלי המחנה והשיב להם ראוּבן היא נתנה לי במחנת שכ"ט קודם שנתנה להם :

מפתחות

שאל תחזיר ולא חיזקק לבעל עד יבדל (ז"ל יבמל) הנער :
שגב כהן העולה לרובן אם שיץ לריך להקרות לכהנים והם לאו :
שסוי מילה שלא בזמנה אם מותר למוול בליה ואם לאו :
שסה אם מותר ללאת בשלימות שלנו בשבת מסוץ לעירוב :
ששו כינד יעשה בהרמת החלה אם לאחר אפייתה מנות (ז"ל אפיית המלות) יחנסו בבל ויריס אחת ללורך חלה או יסיר מכל עיסה בעוד שנה נאפת ויעשה עוגה אחת :
ששו אם שנים מפסקין אכילתן כדי לזמן עם אחד עד הין :
ששח בילה שגולה ציוט וליבנו זה את המאכל אם מותר באכילה :
ששט אם שמעון וצניו פוענין אורות הישוב חזקה שיש עמה טענה :
ששע ראוין שקיבל ב' עדים שזוגעים בעדותו ולאחר שהעידו כצ"ד צא לפסול אוחס מפני טעוטים בעדותו :
ששא נוכגים כל המלכות שאם יש לסיוד דין ודברים על הקבל בעבור העם שהיא לריך ליתן חפילה המס ואס"כ יחנע הקבל לדין כי הם רולים להיות מוסקיין בכל טעה :
ששב שנים שהיו שותפין במצו ורולה האחד לעכו ואמר לפצירו קם לך חלקך מן פנוי לאו כל הימנו שיקם הסני המזימן והסני היותר ימנה את פצירו על פנוי :
ששב ראוין שהיובע את שמעון שהיה לו פנוי והלך שמעון ומתל לבני את כל המצו ושמעון משיב אמרת לי כל מה שחעשה בשלך חעשה בשלי וכן עשייה :
ששד ראוין חובע לשמעון שחפר אותו ויש לו עד אחד וגם הגוים מעידין עליו ושמעון אומר להדי"ת אם לריך ליטנע ואם לאו :
ששה ראוין שהלה לעכוים ונא שמעון לעכוים וא"ל לעכוים אני אלוה לך בשמות ומפרע לראיון אם נקרא חזק גמור או רשע דוקא תיקרי :
ששו ראוין ושמעון שהיה להם סוד בניהמות ולאחר זמן נתן שמעון חלק סוד לראיון ושחמלם אם היה לריך להקנות בקנין או לאו :
ששו דין קרוב לשכר ורסוק להפסד :
ששא נפל הנית עליו ועל ד' בנותיו ולאה אשהו :
ששט ראוין ישמעון ששחמפו בעיקקא ונחמו אמונחם זה זה להזק הריוח אם אחיכ יכול אי להשביע פצירו :
שש חניעת לאה עם רשל שחנה לה מעות להלוותם למחלות סכר שם תמלא מה שזוענת רשל שמשבין שיעוד לה אינה חפילה בו כי אינו שיה כ"א ו' (ז"ל ליסרין) :
ששא ראוין דר עם לאה בעיר והיו לה פקדונות בידו ונחמס ראוין ולקח הכר כל מה שחמד וגם שלה וסם תמלא חובע את נאה לתת עמו המס שהלורך לתת פדיונו :
ששב דין מי ששנע שאל בפני בעל דינו אם לריך למזור ולישנע בפניו :
ששב ראוין הלך למדינת הים ואשהו לומה ואכלה והוא אער לה לאי מעשה ידוך במזונותיך :
ששד ראוין נשא ימחה צפיי אחיו ומת אחיו ואס"כ מת הינע והיו לו בנים חיק יישו :
ששה שמעון היה מייצ לראיון וראיון לבני ואמר ראוין לשמעון שנתמך ששחן מה שחמס סייצ לי תן נעכו"ס זא :

שמו ארביס חנעה ארוס שלה לצא לציוא אביס ולכנסו והוא אינו רולה מפני הרצה אמתלות :
שמו ראוין נתן כל נכסיו לבניו עיי"מ ליתן לדי בנותיו כך וכך ומתה אחת צפיי הוצו מה יעשו במלס המתה :
שמו ראוין יש לו פפידה צחלדו סמוך לסומח אגנים של שמעון ופוען שמעון ספידה מקלקלת סומתי :
שמש קטנה שנתקדשה ורולה למאן אי סמכין על עדות נשים שמדיין לא נכנסה לשנת י"ג :
שצ היאך חרו ישראל לאחוריהן בשבת :
שצא ראוין יש לו כיסין מופקדין ולקח מעות מא' ואינו יודע מליזה לקח :
שצב וכן מותר ללנן פלטיארוש של עכו"ס ציוט לאסות חפשה פללדון או פפסידא :
שצג אשה ראוין קיבלה עליה צחמס ועברה פעמים ושלא אם לריכה המתאה להפסיד כחובתה וסם תמלא אם יכול לגרשה צעל כרסה ומה יתן לה :
שצד אלמנה שחמסה יותר מכדי כחובתה :
שצה סח צין שמיטה לשמיטה לריך לצרך :
שצו סח צין חפילין לחפילין לריך לצרך :
שצז מי שאינו רולה להנים צציוו חפילין מפני מצולות המעונכות :
שצח קידוש והצלה אם מצרך על הפמן אפריו :
שצט על היין שצורך המזון אם יצרך אפריו :
ת על קצליארוש ואונליארוש אם יצרך המוילא :
תא ישראל ששחמקעם העכו"ס בשדות וצטוורים :
תב אם מותר להשחכר צפסודת נצילות וסריפוס :
תג אם שפושא לרכיב ורואה כעין דם אך שאינו ארוס לגריי :
תד דין צחיזה לדי יקנה ארוס פינו של חצירו :
תה דין משפחה אינו צן אינו שייך אלא צחנע :
תו צטר שגמלא וספה כרי מליסה ונחטיבו קודם הדסה צרוחין צכלי שני :
תז רצ"י פייס היה אפרק רנרגוליס שגמלנו צכלי שני :
תח כהן שכל ומת החינוק אם ישא את כפיו :
תט כהן ששחמד נוסח את כפיו :
תי קדושח צכיר צצנת (כרי שפ"ס) להפקיע על ידי מוס האם היאח (ז"ל קידם) שילא לאורי העולם :
תיא חניות ששצרה צצנת והיא מליאה משקה כינד יעשה :
תיב אם מותר להחמנות צצ"ו צצנת :
תיג צכל הצרכות ארוס מוילא את פצירו ואס"י פצירו בקי כהן סוץ מצרכת הנהא וסם תמלא דין עשרה ששחמו אסד מצרך לטולם :
תיד למי שגולדו לו חחופים ולקס שני מוהלים מיהל אי מצרך על המילה והסני מצרך אשר קידש והאצ מצרך להכרים צני ודי לשתיים :
תיו כל הצרכות הינן לריך האומע לכיון את (לה) (ז"ל המוילא) צצניית אמין :
תיז ענד ואשה וקמן אם מוילאין צצרכותיהן :
תיח שנים שאכלו זה בקרן זה וזה בקרן זה עלטרפין לזימין :
תיט למת נקרא רי אלעזר סיסמאל :
ת"ך על איסר יד היאך יסול לונג :
ת"ך אין נעשות מלאכה צמו"ס וצרי"ס :

מפתחות

תכא	זכור שמרף מה יעשה מעורו *	(תנח)	אם לרדך לרדך על כל המשקין בחוך הסעודה :
תכב	לרם ארזן זכור כוי סימן מונסק *	(תנח)	(אולי הוא כפול לעיל סי' ק"ה)
תכג	אם נידו הקהל אח אחד עבור העם אם קהל אחד יכול להחיר לו *	(תנח)	אם חמר שי"ן לאחד איני הו"יא אחרך בחפלה מהו הדין :
תכד	הלמיד מכס שידה לכבודו *	(תנח)	סימט שכחצו עין או ממזר או ארז או פרס שופס וקסן עה דינה :
תכה	מעוה של לדקה אקור להלוהם צריצית לישראל *	(תסא)	אם יש לראיין עניים קרוצים ולשמעון אין קרוצים עניים צעיר ורולה לעשות קיצנה גדול לפני עירון מפני סכס קרוציו ושמעון מוחס מהו הדין :
תכו	אם מותר להלוות מעוה של לדקה צדוקים על חנאי אם ירויס צבס יתן הרויח ואם לא ירויס יכול הקרן *	(תסב)	אם מותר להשחמש צבסנים : (אולי הוא כפול לעיל סי' קמ"ז)
תכז	באו מציה (צכ"י צצית וט"ם) השופטים לניה אלמנה והלך שמעון לצני ציתה ואמר חנו לי סרבל ועורה ואשמור שלא יקמו השופטים צשעה שהיה צעלה הרוב ונחמו לו ואמ"כ המזיק צס ואמר עושכנים לי מעעלה *	(תסג)	אם יכול להבסיר ביישוב צעד אחד :
תכח	צכר השלית מי יפרע *	(תסד)	סיפח חלצ שפלה לדופני הקדירה : (אולי הוא כפול לעיל סי' קכ"א)
תכט	עכ"ס המסימ לפי סומו אם נאמן להחיר חשט איש *	(תסה)	קדירה מליחה קרפלין וספסו למוכה מי סלצ שקורין קירוונקשא :
תל	צערב שצח להדליק כרוח צצית ולאכול צמל *	(תסו)	סופר כיוון שצפך הקולמס שוב אינו יכול לחזור צו :
תלא	מי שמילל שצח צשוגג כמה יתן ללדקה *	(תסז)	אם מעמידים אפטרופוס לגדולים :
תלב	היאך יצרך צרכה המו"יא על שני לחמים היאך יצלע :	(תסח)	לחוצע או לנחנע מעמידין אפוטרוסס :
תלג	אין לעמוד צרשות כרצים בשצח ולנעול דלת ולהכניס המפתח צצית צפנים :	(תסט)	יחוס שלומד ומלוה ליהודים כרויח אם סייצ לחת חס :
תלד	היאך להחיר חוק ומנכסים צשצח :		העשכיר לצנו מלמד סלה או מח אם נוחן כל השכר ושס מוצאר דין מלמד המחור צו :
תלה	אם שוחס יין צין השמשות :	תעא	האוסר נוחן עסס לפנס (ל"ל צפסס) :
תלו	אם נוגע במעמד שלפני ארון הקודש והנרות עומדין עליו :	תעב	ספר חויה שצקע והפרו צמטי :
תלז	אם מותר לקרות פרשה על פה :	תעג	מי שאינו לכול פח של עכו"ם לכול צקערה אחס עס האוכל פח של עכו"ם * ושס דין איסור סדש צמון כזה צצל עכו"ם :
תלח	אם מותר להדליק צחלב מהחוך :	תעד	חולה פפור מן החטילה :
תלט	אם יכול יהודי לשצד דף שלפני החנור :	תעה	ארס הנודר אם אשסוק בקוציא אחן כך וכך ללדקה ושסק מה דינו :
תמ	אם יולא צפרומציו וצאפסר :	תעו	אם עיר גושלר עותרת לכל :
תמא	איסור כונצ צמפה :	תעז	דין מורדות מה נקראת :
תמב	אדם שקיצל להתענוח בה"צ אם מתחיל להתענות בניסן לאחד ספסס :	תעח	מעוה של לדקה אקור להלוות צריצית :
תמג	דין מורדות :	תעט	מזון של רלוצן אס נשצע צלצקוטי ספלא :
תמד	עכו"ס שהלוה מעוה לישראל צריצית אסור לישראל אחר להיוח ערצ לעכו"ם צעד לישראל :		וכיס השיצתחו אצין סייצ לי :
תמה	אם מותר לישראל לשנות אח הסכומים להלוות לו מעוה מישראל אחד צריצית :	תפ	דין צמקוס שצירש אשה מלווס מעוה מדינה פורע כחוצה ושס ממלא דין החוצעת כחוצה :
תמו	ואס סייצ ישראל לעכו"ם מעוה ודסק אותו עכו"ם לפצוע אם מותר לחת לו ערצון להסבין צין היהודים צריצית :	תפא	אם הלוחה מעוה של יסומים לכדים ולאלמנים אם מנכין מכחוצה :
תמז	אם ישראל השאיל משכון לעכו"ם להסכון והעכו"ם אנס ואינו רולה לפדותו אם ישראל התלוה יכול לעכצ המשכון לעלמו :	תפב	ואס נחוס היא מן הכנסים שהיתה סצורה שמסילתה עסילה מה דינה :
תמח	אם מותר לישראל לומר לחצירו הו לך משכון של עכו"ם כלוה לי עליו צריצית ואמ"כ אחר דימיתין שלי הוא איני נוחן לך ריצית :	תפג	הישלח אלמנה חי עסניין לחתי או ספרע לחציו :
תמט	המסימ אח העכו"ם להרוב ישראל סנירו :	תפד	אם מח הצעל צציו אשמו ואמ"כ מחה האשס עד שלא נשצעת על כחוצתה אם יורשיה יכולין להו"יא כחוצה :
תנ	כאשה ששחמדה אם צעלה יורשה :	תפה	שצושה דרצנן אס נשצע צלצקוטי ספלא :
תנא	עד היכן נקרא עני המהפך צפרה :	תפו	אשה מופפח ראשה צערצ שצח ועובלה צלצשון :
תנב	מכר חטיין יצוח ומאלו רעות מי סוזר צו :	תפז	אם לא הסירה ליפרניה וסבלה :
תנג	כאובן שלס צנו הקסן אלל שמעון לקנות יין ולקס שמעון עמנו ככלי ומי"א יין ונחן לו וצמיתחו נשפך היין מי סייצ לשלס שמעון :	תפח	(ל"ל קסן) אם מלטרף לעשרה :
תנד	הוליוו צני מלוה סטר על הלוה ואמר פרוע :	תפט	על הקסן וסימש צידו אינו משלים :
תנה	המוכר שטר סוב לסנירו וסוז ומטלו :	תץ	עיפקא סלנח מלוה וסלנח סקרון מה שהשיב עכר"ע לכצד רי שמריה ז"ל :
תנו	מי שאמר לפציו אל ספרעני אלל צנדים מה דינו :	תצא	הקורא לסנירו צן סכונה מה דינו :
(תנז)	עוצרי סרעות של חס אם ספולים : (אולי הוא כפול לעיל סי' ק"ב)	תצב	הקורא לסנירו ממזר :

מפתחות

תקא	דק האיד לאכול זשר אפר גזינס כעה שיפור וכן כעה שיפור גזינה אפר זשר :	תקא	דק האיד לאכול זשר אפר גזינס כעה שיפור וכן כעה שיפור גזינה אפר זשר :	תקא	דק האיד לאכול זשר אפר גזינס כעה שיפור וכן כעה שיפור גזינה אפר זשר :	תקא	דק האיד לאכול זשר אפר גזינס כעה שיפור וכן כעה שיפור גזינה אפר זשר :
תקב	דין שמיכת כפמים עמה האיד :	תקב	דין שמיכת כפמים עמה האיד :	תקב	דין שמיכת כפמים עמה האיד :	תקב	דין שמיכת כפמים עמה האיד :
תקג	ראובן זא זרהשאת אמו ומקף אח שמעון לדין ואמר נעשית שליט מלח מורי אזבי לתפוס הכשרים זכ"ד זקוקים ונתנו לך י"ח וכהנה לך הוי' (ויכלה אומר מגיע לי יומר וראובן משיב של ריזית הם) :	תקג	ראובן זא זרהשאת אמו ומקף אח שמעון לדין ואמר נעשית שליט מלח מורי אזבי לתפוס הכשרים זכ"ד זקוקים ונתנו לך י"ח וכהנה לך הוי' (ויכלה אומר מגיע לי יומר וראובן משיב של ריזית הם) :	תקג	ראובן זא זרהשאת אמו ומקף אח שמעון לדין ואמר נעשית שליט מלח מורי אזבי לתפוס הכשרים זכ"ד זקוקים ונתנו לך י"ח וכהנה לך הוי' (ויכלה אומר מגיע לי יומר וראובן משיב של ריזית הם) :	תקג	ראובן זא זרהשאת אמו ומקף אח שמעון לדין ואמר נעשית שליט מלח מורי אזבי לתפוס הכשרים זכ"ד זקוקים ונתנו לך י"ח וכהנה לך הוי' (ויכלה אומר מגיע לי יומר וראובן משיב של ריזית הם) :
תקד	דין אס יכול לקדש זטענת שאלה :	תקד	דין אס יכול לקדש זטענת שאלה :	תקד	דין אס יכול לקדש זטענת שאלה :	תקד	דין אס יכול לקדש זטענת שאלה :
תקה	דין שזועה אס זכל לשון יכול להשזיע :	תקה	דין שזועה אס זכל לשון יכול להשזיע :	תקה	דין שזועה אס זכל לשון יכול להשזיע :	תקה	דין שזועה אס זכל לשון יכול להשזיע :
תקו	דין חילוק עניים מידה שוב לעשירים ולזינוים :	תקו	דין חילוק עניים מידה שוב לעשירים ולזינוים :	תקו	דין חילוק עניים מידה שוב לעשירים ולזינוים :	תקו	דין חילוק עניים מידה שוב לעשירים ולזינוים :
תקז	דין אשה שטובלת זיום שמיני אס עומדת לשמש לאלתר	תקז	דין אשה שטובלת זיום שמיני אס עומדת לשמש לאלתר	תקז	דין אשה שטובלת זיום שמיני אס עומדת לשמש לאלתר	תקז	דין אשה שטובלת זיום שמיני אס עומדת לשמש לאלתר
תצג	כחזנה שאזדה אירו נאמן לומר פרעמיה :	תצג	כחזנה שאזדה אירו נאמן לומר פרעמיה :	תצג	כחזנה שאזדה אירו נאמן לומר פרעמיה :	תצג	כחזנה שאזדה אירו נאמן לומר פרעמיה :
תצד	אסור להניח אשחו לינד ראשם פרוע :	תצד	אסור להניח אשחו לינד ראשם פרוע :	תצד	אסור להניח אשחו לינד ראשם פרוע :	תצד	אסור להניח אשחו לינד ראשם פרוע :
תצה	עכו"ם שנגע זרתיסות יין סדש זגינית מהו :	תצה	עכו"ם שנגע זרתיסות יין סדש זגינית מהו :	תצה	עכו"ם שנגע זרתיסות יין סדש זגינית מהו :	תצה	עכו"ם שנגע זרתיסות יין סדש זגינית מהו :
תצו	מעיל שנותנין על הבימה ויש בו לירות סיות ועופות אס מותר אס לאו :	תצו	מעיל שנותנין על הבימה ויש בו לירות סיות ועופות אס מותר אס לאו :	תצו	מעיל שנותנין על הבימה ויש בו לירות סיות ועופות אס מותר אס לאו :	תצו	מעיל שנותנין על הבימה ויש בו לירות סיות ועופות אס מותר אס לאו :
תצז	אשה ראובן הפקידה פקדון אלל אשה שמעון ופכפה זו ונגנב מה דינו :	תצז	אשה ראובן הפקידה פקדון אלל אשה שמעון ופכפה זו ונגנב מה דינו :	תצז	אשה ראובן הפקידה פקדון אלל אשה שמעון ופכפה זו ונגנב מה דינו :	תצז	אשה ראובן הפקידה פקדון אלל אשה שמעון ופכפה זו ונגנב מה דינו :
תצח	כל נאמן שזחלמוד אי זעי שזועה :	תצח	כל נאמן שזחלמוד אי זעי שזועה :	תצח	כל נאמן שזחלמוד אי זעי שזועה :	תצח	כל נאמן שזחלמוד אי זעי שזועה :
תצט	זחשיבות (ל"ל הגאונים) מה הדין מי שמתן פקדון לאשה שחמת זעלה ולא הודיעה לזעלה ונגנב אי משזיעה :	תצט	זחשיבות (ל"ל הגאונים) מה הדין מי שמתן פקדון לאשה שחמת זעלה ולא הודיעה לזעלה ונגנב אי משזיעה :	תצט	זחשיבות (ל"ל הגאונים) מה הדין מי שמתן פקדון לאשה שחמת זעלה ולא הודיעה לזעלה ונגנב אי משזיעה :	תצט	זחשיבות (ל"ל הגאונים) מה הדין מי שמתן פקדון לאשה שחמת זעלה ולא הודיעה לזעלה ונגנב אי משזיעה :
תק	אס משזיעין אשה אים :	תק	אס משזיעין אשה אים :	תק	אס משזיעין אשה אים :	תק	אס משזיעין אשה אים :

באחד בשבת שנת המשת אלפים

(טעות הוא וכו"ל זאי זשנה שנת סמשת אלפים ושני מאות שנה לפ"ק * כן כחזב זככ"י אשר לפני זכחז מלומר)

ותחל העתקת שו"ת ה' ר' ב' מ' ה' ר' " מ' ז' צ' " ל' (לפ"ק) מדיעכזוכק מי כסלו .

ותכל העתקת שו"ת הרב מהר"ם זל"ל מ' ר' ו' ט' ו' נ' ב' ו' ר' ק' (לפ"ק) ד' אדר שני :

מפתחות ממור אורח חיים

למען הקל על המעיין למצוא דבר חפצו.
סדרתי מפתחות הספר על סדר ד' שויע :

דיני ציצית ותפלין

- בוקרן מאיזה מין הוא לענין ציצית : (רל)
- צבל קרי אם אסור בתפלין : (רנב)
- תפלין לריבין גוף נקי כאלישע : (רנז)
- סך בין תפלין לתפלין לרדך לבדך : (שנו)
- מי שאינו רוצה להניח ציציתו תפלין מפני מצואות המטונפות (שלו)

דיני תפלה וש"ץ

- אם יכול היסוד לעכב החזנות : (הט)
- ש"ץ שנחמנה כבר אין היסודים יכולים להעבירו בלי פשיעתו (קי)
- אם יכולים ש"ץ ליעול שכרם מן התפלה : (קיב)
- אם יכול ללרף קטן לעשרה : (רסח)
- אם יכול מלך לעשרה : (רסח)
- על הקטן וחומש צידו אינו משלים : (תפט)
- אם החולה יכול להחפול בצונד סליו : (רזח)
- חולה פטור מן התפלה : (תעד)
- עשרה מלותאמיס צצית הכנסת ואחד מחפול ציצית אם יכולים לומר קדושה כל זמן שאין בעשירי יכול לענות : (רנז)
- אם מותר להחפול כנגד מעינים שיש עליהם לורח סיות : (תלי)

דיני נט"י ובהמ"ז ובריכות

- צרכת נט"י צשמית ממי יש לבדך אותה : (שמז)
- הנספה ורולה לפסוד אם לרדך לשזור ולטייל ידיו פסס שנית אם לאו : (שמז)
- אם מצרכין על סאר משקין צבעורה : (קה)
- על קבלתאוש ואוצליתאוש אם יצרך המולא : (ח)
- על היין שנתוך המזון אם יצרך אפריו : (שלט)
- צכל הברכות אדם מולא את סנירו ואפי' מצירו צקי צהן סוך מצרכת כנאה : ושם חנאל דין עשרה שסמטו אדם מצדך לכוס : (חיג)
- כל הצרכות כולן לרדך השומע לכוין צעניית אמן : (תסו)
- עבד אשה וקטן אם מולאין בצרכותיהן : (תסז)
- אם שנים מפסיקין אכילתן כדי לזמן עם אי עד כהן : (של)
- שנים שאכנו זה בקרן זה זה בקרן זה מלערפין לזימון : (תיו)

דיני נשיאת כפים וקה"ת וקדושת כהן ובה"ב

- צמנפה אם יש נשיאות כפים : (רכה)
- כהן העולה לדיכן אם ש"ץ לרדך להקרוה לכהנים אם לאו : (שסג)
- כהן שחל ונתח הכיניק אם ישא את כפיו : (חס)
- כהן שנשחמד נושא את כפיו : (חס)

רלוצין הנה מן הקהל להוליא ס"ח מן הארון הקודש ושמשון
 מוסה ואומר שזו היי מלות ש"ץ אינו יכול למסוח וכן יין של הצדלה
 אין ירושה צמלות : ושם מעיל שחפור חסתיו פשתן יניח לך
 המעיל על הס"ח ולא הפשתן : (קיג)
 זקן שכחו עיניו אם מותר לקרות צחורה : (קמא)
 מעשה שאירעו ג' מופות ציום ד' והיה אי כהן וצ' ישראלים
 היאך יקראו צחורה ציום הי' : (רנ)
 אם מותר לקרות פירשה על פה : (תמז)
 אי נדר ללדקה ללודך הדלקת שמן של צהכ"ג והנה מהבלי עשן
 המערכה ניזוקים אם יכול לשנוחה : (רסס)
 מעיל שנותנים על הבימה ויש בו לורח מיות ועופות אם מותר
 אם לאו : (תלי)
 אסור להשתמש צכהנים או לאו : (קפת)

דיני שבת ועירובין קידוש והברלה

- דין מלאכה בערב שבת מן המנסה מלמעלה : (קוט)
- אם מותר להדליק צצבב אבותך : (תמח)
- בערב שבת להדליק נרות צצית ולאכול צחור : (תל)
- אדם שצד להדליק נרות כל מצוכה על הדלת צע"ש ורדך
 לפתוח אותה לוח עלתה ולסוגרה אם צפתיסה וסגירה זלח יש
 משום מצכה או משום מצעיר או לא : (שמס)
- אם נוגע צמעמד שלפני ארון הקודש והנרות עומדין כס (תנו)
 צמקום שאין יין פלוי אם שכר שנמלל שס נקרא חמיר
 מד"ה : (קמו)
- קידוש והצילה אם מצדך על הכפן אפריו : (שלט)
- היאך יצדך צרכת המולא על צ' לסמים וכילד יצנע : (תלז)
- אם נאצד מפתח של הציבה צשצת אם יכול לשצרה : (קכס)
- אם יכול יהודי לשצור דך שלפני חנור : (תלט)
- האיד להחיר חלוק ומכנסיים צשצת : (תלד)
- לחשמש הצרזא צפי צצנפה עמי סינוי אם מותר : (קהז)
- הסס צעיריו או צראשו צשצת אם מותר ללסוש לו : (קעה)
- חציבה למחירים לומר לגוי לסמס ציח בסורף צשצת : (ר)
- על המדאדוי שפוסין השפסוי אם מותר להחמסם כנגדן : (שז)
- מותר לומר לגוי למלוד צשצת : (ש)
- אם סוס יולא צפרומביא ונאחפסר צשצת : (תת)
- אסור לנגב כוס צמפה : (תמא)
- אם מותר להניח צשצת סצנפה סלולה ויש בה אפן וישמיע
 הקול : (קלט)
- קולר החלוי צלואר נערים משום עין רעה אם יכול ללחא צה
 צשצת : (קת)
- אם נשים יכולות לינד צשויליר שלהם צשצת : (קפו)
- ציח הכסא העומד צקיר סומח העיר והולואה נוסלה צמוך הספיריה
 בעקמס

מפתחות משור או"ח

(קפד) מה שנוהגים ליתן כפורים לשמחת גויות *
 (קעב) אם אלוות מנילה לריבה היקף גייל *
 (קד) ענינה שכתובה ברכותיה בתחילתה ובסופה :

מפתחות משיר יו"ד

דיני שחיטה וטריפות

(שלה) קח צין שמיטה לשמיטה לריך לנכר *
 פעם אחת שחט ר"י חרנגולים ודקק סגין צין כל אחת ואחת
 ואח"כ נמלא קריו פגום
 (קפס) עופות בגדלים צלילן אם טעינין שמיטה *
 (קס) רחש העגל שנימות כמים ונקב *
 (קצב) תולעת הנמלא ביניחת המזג צפי הקדיה
 (שכג) הכי מרמי' צועי דקמיכי להדי' :

דיני מליחה בב"ח תערובות

(קסז) חרנגולת שנמלא בה הנב לאשר מליטה *
 סחיכה שהי' הנב דבק בה ונמלטו ישר ולא הי' נסחיכה סי'
 לנפול *
 (קסח) כשמדיקין הכשר לאשר מליטה רגילין לחם חסילה מים בכלי
 וח"כ נוחים הכשר *
 (קט) צמר שנמלא ושהה כדומליטה ונסף מן השק לקערה
 (קנב) צמר שנמלא כהלכתו ולא הודם והישם לקדיה אם מותר אם
 (שז) לאו *
 (קנט) צמר שלא נמלא שמו עליו צמר שנמלא והכלי מנוקב *
 (קס) צמר שנמלא ושהה כדי מליטה ונמנוחו קודם הדסה ברותמין
 בכלי שני
 (חז) רבי' מים היה אופר חרנגולים שנמלאו בכלי שני
 (חז) דין טיפת חלב שנפלה על דופני הקדיה של צמר מנחמן (קנב)
 (קנז) הי"ך לאכול צמר אשר גביה כמה שיעור וכן כמה שיעור גביה
 (חז) אשר צמר *
 (קס) דין יורה ומחנות הממוקנים נסחיכות *
 (קיו) זבוב הנמלא בכלי שני וסילקו דבק לאשר קצרות
 (קנא) כוס אל כסף שידוע שאין משתמשין בו אלא בלונן אין לריך
 (קז) הנעלה *
 (חא) אם מותר להשתכר בסמרות נבילות וטריפות אם לאו

דיני מאכלי עכו"ם ויי"ג

(קפז) די שמחה של עכו"ם
 (קנא) שמחה של עכו"ם אם מותר
 (קנב) מעשה צאי' שהלך לעשות גזירות כנשר ולא ראה חסילת הסליצה
 (קפס) די ענין איסורי נאמנות יש י"ד חילוקים *
 (שכפ) פח של ירחל ואשאה עכ"ם ולא סיחה ישראל בגסלים אם יש
 (שנז) בה נאום בשולי עכו"ם אם לאו

מי שאינו אוכל פח של עכו"ם אוכל צקערה אשת עם האוכל
 פח של עכו"ם ויש דין איסור טעם זמן הזה בשל עכו"ם (תעג)
 אם

המפתח אם העיר שהיא יחירה על בית סתמים שלא היקף
 לדירה והנפטה צלותו זה"כ צשנת אם יש צו נאום מוליה
 מרה"י לרה"ר או לא
 (שנא) אם מותר ללחץ נטליחות שלנו צשנת סוף לעירוב
 (שס) אין לעמוד צרה"ר צשנת ולנעול דלת ולהכניס המפתח צבית
 (תנג) כפנים *
 (קמד) גינה צרוע אם יכול לפלטל מן הבית לתוכה
 (קמז) אכן טוקט שקורין ווטר שטיין וסופנין צרה"י והסופנין מקלמין
 (שנח) צרה"ר אם מותר לעשות כך צשנת אם לאו *
 (חא) פניות שצשנה צשנת והיא מניחה משקה כילד יעשה (חא)
 (חב) ישראל שצשנת עם הכוי צשנת ושוורים *
 (חג) כח צה"ג היכל דומי' צשנת צשנת לימלא ענינו צשנת
 (שטו) תפלה *
 (חלא) מי שמילל שח צשנת כונה יתן לנדקה *
 (חלא) למי המרוסק למענה מן הקורה יותר משפט אם כשר אם
 (שלו) לאו *
 (שכח) אם מותר לאכול צין מנסה למעריב צשנת *
 (חלה) אם שמה יין צין השמיות
 (חכ) אין לעשות מלאכה צמו"ש ונראה שודש :

דיני פסח

יין שנחמו קודם הפסח נחציות שהיו בה שמרי שר * (הסה)
 דין כותף טעם לפגם צפס * (הסו)
 טסה הנמלחת צמלה צפס (קעז)
 אם מותר לחם לגוי חרנגולת שנמלא בה טסה צפס (קעג)
 מימים שנחבקטו ונטפו קודם הפסח נמלאו צמולה ויש צמולה
 יותר מסי' לנפלה בשל היחר אם מותר לאוכלם בשל פסח (שגז)
 סומן שנחפס צשמי שר אם יכול לומר לגוי להשהותו
 צפס (שז)
 (תעא) האופר נ"ט לפגם צפס

דיני יו"ט ודורב

יש שרנו לאסור להדליק נרות ציו"ט צשחית * (קכה)
 אם מותר לטוקט לפלגין ציו"ט צני סינוי * (קעד)
 יש אופרים למרום שער בית השמיטה ציו"ט * (קעה)
 צילה שולרה ציו"ט וליצנו בה אח המאכל אם מותר באכילה
 (שסח) מותר ללנן פלטהירש של גוים ציו"ט לאפות חסחיה פלחין או
 פשטידא : (שגז)
 על איטר יד הי"ך יסול לולב (חיע)

דיני תענית ופורים

מי שרגיל להענות צין ר"ה ליה"כ ואינו בריא * (קעט)
 תענית שלא קיבל עליו מנעו"י * (רכז)
 אם מותר להענות צמ"ו צשנת * (חיב)
 אם שקיבל להענות צה"כ אם מחסיל להענות צניסן אחר
 (חחז) הפסח *
 (קכה) אם יש לעשות פורים ראשונים בחדר ראשון.

מפתחות משור י"ד

אשה שעושה לרכיש וכו' כמין דם אך שאינו אדם לבמרי * (חג)
 אשה שסובלת ציוס פי' אס מותרת לשמש לאלתר * (חקו)
 אשה שחפפה ראשה צמד שנת וסובלת גדאשון * (חפז)
 אס לא הפירה לפרייה וצלה * (חפז)
 צית יד של עץ שחפפת אס מונץ צניילה * (קלד)

דיני נדרים שבועות

אשה אחת היתה שולה והיתה בוכה שלא זכתה להאריך ימים
 עם צעלה ונדרו זה לזה שלא ישאו אחר מוח השני ונחפפה
 והנעל מנ והאשה חובל ומחפפת כי יש לה קופלים * (קית)
 אשה שגדלה להבענות ונחפפה * (קפת)
 על מנהג שנהגו לנדור ליתך על קברי לדיקים * (קשר)
 ראונין שאמר אס אשמוק עבור מעות אחן זקוק להקדש
 והכיס לאחר לשמוק עבורו * (קית)
 יחודי שנגז קום אלל עכ"ס ומייצבוו ליטבע צמערד שאר
 היהודים והס יודעים ששבע לשקר * (רנג)
 אי כמכין על דברים שכלל שלא צמקוס אונס * (רמו)

דיני ת"ת מילה צדקה ס"ת

אין למדין הלכה עפי משנה * (פג)
 מילה שלא צומנה אס מותר למול צנילה אס לאו * (שסג)
 מי שזולדו לו תלומים וליס שני מוכלים תיהל אחר מנרך
 על המילה והשני מנרך אשר קידש והאז מנרך להכניס
 בניו ורי לשניהם * (תיר)
 אשמכחא אי קניא גדקה * (ריצ)
 ארס הולד אס אשמוק צקוצא אחן כד וכך ללדקה
 ושקק מה דינו * (חעב)
 מעשה צלי שהקטה מעות להשיא יחונה אחת ומתה עד שלא
 השיאה וצלו יושיה ומעו המעות מן הולד * (קנב)
 מעות של יחומים היכי ענדין לכו * (רלה)
 עור שעיצדו נקסות צו הספר אס מותר לשותו למנעלים * (קלס)
 ס"ת אינה צריכה לכתוב בווי העמודים * (קמב)
 ס"ת שנקרע ותפרו במטי * (מעב)

דיני חדש ערלה בכור הלה

היאך שומין שבר שמיין שזרעו אחר הפסח מפני
 איסור פדש * (קלט)
 פדש של עכ"ס צומן הזה * (חעב)
 יחודי שיש לו כרס אס יכול ליטע צו זמורות שלא פשו פרי * (קנו)
 ישראל שיש לו צהמה מנכרת ומכרה לעכ"ס וצזה פטור מן
 הצהמה אס קיבל ישראל מעות אפי"ו ללא משך העכ"ס * (קנג)
 צהמה מעצרת שלא ציכה וקנאה יחודי מן השלל ששללו
 עכ"ס וח"ל העכ"ס להיחודי אס חנא עכ"ס פלוגית תן לה
 לפדותה ונחלה היחודי וצתון כך ילדה צנית היחודי אס פטורה
 מן הצהמה הוליל ונחלה ליתן לפדותה או שמת כואיל וקנייה
 לו צייאוס ושינוי רשות וילדה קודם שפדמה כנייה
 חייבת בצבורה * (שיז)
 בכור שנולד מפירה זקנים שהית' סולנת מכנר * (קמז)
 ככן

אס מותר למזוג יין נכך לעכ"ס * (קמה)
 אס יש למחות למקוה שלא יתנו לתנוקות לשחות יי"כ (קק)
 יין על מינים וקראים אסור * (רנח)
 יין הנקדש צחוק השרק אס מותר צשתי כשנגע צו עכ"ס (שיז)
 עכ"ס שהוליה הצרות מן הצניות של יין אס מותר צשתי או
 אסור אפי"ו צהנאה * (שיח)
 מרתיפות שאחורי צתים צפלירות ויש צהן יין אס יש
 למוח משוס יי"כ משוס העכ"ס הדריס צלופו פלג * (שיט)
 ר"ת הנהיג צעירו לערצ צצניות של יין כד של מים שאס יכול
 צו מייין נכך כל סרו שיצטלוהו המים דכלק אס מיינו וכו' *
 ושס חמלא מעשה שצא לפני ריב"א ששחה עכ"ס מוכסו של ישראל
 ושכסו ולא דיסוהו * (שז)
 עכ"ס שנגע צחתימה יין פדש צניגית מהו * (חלה)

דיני ריבית

מעות של לדקה אסור להלוותם צריצית * (רלד)
 מעות של לדקה אסור להלוותם צריצית * (חכה)
 אס מותר לסלוות מעות של לדקה צריצית על תנאי אס ירויס
 צכס יתן הירווס ואס לא ירויס יתן הקרן * (חכי)
 מעות של לדקה אסור להווחן צריצית * (חעח)
 דין קרוב לשכר ורסוק להפסד * (חעצ)
 עיקקא פלגא מלוה פלגא פקרון מה שהשיצ מהכ"ס להכר
 ר' שמריה ז"ל * (חג)
 ראונין שכתן לו עכ"ס להלוות לו כספו צריצית אס מותר
 להלווחו לישראל * (קעז)
 ראונין טען על שמעון שהכנסי לך משכון של גוים ונחתי לך
 ריצית מיד ליד המזיכרו לי * (קפ)
 ראונין טען על שמעון מעות הלווימי והולכתי ליתן לך ריצית
 מיד ליד ושמעון משיצ על ידי עכ"ס צא ששכוך לירי * (קנז)
 ראונין טען על שמעון הייה חייב לי ג' זקוקים ונחתי לי
 עדצנות למשכנס לגצחי לדקה ושמעון אומר מקלת היי ריצית (רח)
 עכ"ס שהלוה מעות לישראל צריצית אסור לישראל אסר כהיות
 ערצ לעכ"ס צער ישראל * (חמד)
 אס מותר לישראל לשלוט אס העכ"ס להלווח מעות
 מישראל צריצית * (חמה)
 אס סייב ישראל לעכ"ס מעות ודפק אותו העכ"ס נפרוע
 אס מותר לתת לו עדצון להשכין בין היהודים צריצית * (תמו)
 אס מותר ישראל לומר לחנינו הו לך משכון של עכ"ס הלוה
 לי עליו צריצית ואפי"כ אמר רימייתך שלי היא אינו
 נוחן לך ריצית * (תמו)
 ראונין צא צהרשאת אמו וחקק את שמעון לדין ואמר נעשית
 שליט ממת מורי אפי' למשום הספרים ככ"ד זקוקים ונחתי לך
 ייס והנה לך הו' וזה אומר נגיב לי יוחר וכו' * (חקג)
 של ריצית הוא :

דיני נדה מקואות

אשה מוכה שסין אס כחמייה סבורין * (קפה)
 אשה ששמשא שלא צעעת וסחה ולמחר דקה ומלאה דס * (קלה)

מפתחות משור יו"ד

רוכס מפני הכונה למחלוחת (שפס)
 חס רסו הכשולין לרכס לישב עוד זי נקיים לע"פ שיטתה
 ככר (קפו)
 חלמנה שנישאת נערב שנת חס יש לישדס מנע"י (קפז)

כהן פני יכול ליתן כבוד כנולד לו לכהן עשיר (קפט)
 כהן כנולד לו כבוד בהמה טהורה לא יאכלנו זלל מוס (קפפ)
 אס יכול ליתן לכהנת כבוד לשדומו (שכט)
 קדושת כבוד להפקיע ע"י מוס האס היכא שינא לחוויר העולם (חי)
 כבוד שנסרף מה יעשו צעירו (חכא)
 לרס לחון כבוד הוי סימן מוצהק (חכב)
 השוכנת מוה"ר מחיר לאציו סיר ברוך ששאלו למ"ד נגבול העכ"ס
 פוסר חס אפ"י צעיקת ישראל שגילגלה העכו"ס פוסר
 חס נאו (שיא)
 כילד יעשה בהמתת הפלה חס לאסר אפייהה מלוח יתנס נבל
 וירוס חסת לנורך מלה חו יסיר עכל עיפה צעוד שלא
 נחשם ויעשה עוגה חסת : (שקו)

דיני כתובה ומזונות וירושת הבעל

כמה שיעור כחונה (קפד)
 חלמנה שפענה איבדתי כתונתי ג' שנים חסר עיחת בעלי
 דעפי לא מיזדקקת (ז)
 כחונה שחנה אינו נחמן לונער פכעתיס (חגג)
 דין מורדת (חמג)
 דין מורדת מה נקראת (חמז)
 על ענין המורדת דרייניקן צה דינא דמתיבתא כתי"ש רב
 חלפס (שנת)

דיני נידוי ושמהות

חס ידו הקבל אח חסר בשביל העם חס קבל חסר יכול
 להחיר לו (חכג)
 חלמוד חסס שנידה לכבודו (חכד)
 צעל צריית חוך לי ימי אצלו חס מוחר להסליף נגדיו ציוס
 היולה (רכז)
 אכל חסור ליכנס לסעודה (רכח)
 ולשמתח מריעות מוחר (רכט)
 יש כהנים שאין נזהרין ליתך על קצרי העכו"ס לא יפה הם
 עושין (של)

מפתחות משור אה"ע

דיני פו"ר אישות וכוונה

חשה שפוענת על צעלה שאין לו גבורת חשים גם הקול יא
 עניו שאינו יכול לוקק לה נחמנה (קנו)
 על גומר צה דגלים שנסרד צעלה ומנה צכ"ה צלחר ולשנה
 הצחה ילדה צפ' פרה אדומה (סי)
 כהן ששאל מניקה פניו וקודם שנישאת נחנה צנה למניקה
 והדירו אח המניקה ע"ד רצים נכדר שלא תפזיר ולא תיקק
 לצעל עד יבמל הנער (שפג)
 עכו"ס המתים לפי חומו חס נחמן להחיר חסת איש (חכט)
 חסור לכהים חסתו ליתך ראשה פרוע (חכד)

דיני קדושת ונשואין

חס יכול לקדש בטבעת שאלוה (חקד)
 שמעון שהיה לו צה קטנה ורלוזין היה לו צו קטן וכתב לו
 שמעון לרלוזין שכשיהיה צנו רלווי לקדש חס לא חקבל קידושי
 צמי חו היה לא חקבל קידושה חס תהי רלוויה לקבל קידושה
 חו חסתייב לך מעכשיו עשירים זקוקים ומת שמעון קידם
 שהיה צנו של רלוזין צן י"ג שנה והיא גדולה ועמדה ונישאת
 לאסר ועתה מונע רלוזין מנציו של שמעון הקנס (שנה)
 אין לדור ארוס וארוסתו צנית חסר (קמא)
 ארוסם חצנה ארוס שלס לצא לצית חניה ולכנוס והוא אינה
 (סז)

חשה שצנרה על חסרים ועל השנועה חי מיקרית עוצרות על
 דת (ימב)
 חשת רלוזין קיבלה עליה צחרס ועצרה פעמים ושלס חס לריכה
 החרלה להפסיד כתונתה ושס תהלה חס יכול נגרשה צמיכ
 ומתימן כה (עלב)
 רלוזין נשא אח חסתו ולא כפרע נדונייתו ולא דינר נשעה
 הנשואין כלום (שס חמאל דין חס לא חלמה חלשה נלכת
 חסרי הצעל (קטו)
 רלוזין זיווג צנו לצח שמעון והנדוניא שנתן לכנו הינסי ציד
 שמעון ולחחר זמן כפל קטעה צין צנו לצחי של שמעון וצח
 צן רלוזין חלל חציו ומחמנה אין צידו וכלך צן רלוזין ומינה
 חס חציו חספירוסם ושאל מחת שמעון הנדוניא סהניס צידו
 וח"ס שכתת לנתך מי לוח לך ליתן לנתך והלל לא היחה
 צידך חלל פקדון ושמעון משיב ציך וצחי היו חלהנה יסד וחמתי
 המעות להס וצחי קיבלה ונשאה וחמנה צכ"ס. כי היה צעלה
 משל ומחן ולא צחי וצחי הפזיקה צכ"ס וונה חני יכול לעשות
 ונה ציך לא שחלס לך מעולם למוסרס צידו ונה לא חו
 עלי שלא לחחס לצחי ועוד טוען שמעון מניו צחו כנה צחי
 עומדת וחומרת שחנה עם ציך כהונן וכסורס חך שאין לה
 לכגוד ועמה היה שחלח גם וכחונה כי חומרת שמחיים עליה
 ולא חשצ עמו עור לעולם כי עשה עמי רצרים שאין כהונן
 וחון ככון לשכרס (שכז)

דין פגנסה חי ממקרקעי חו מעטלפלי (רלו)
 חלמנה שחשפה יומר מכדי כתונתה (שכד)
 רלוזין שמת והגיס צ' צנות וחלמנה וחסת מן הצנות שחשה
 ומתה חסר חניה וחמ"כ עתה חלמנה קודם ששנע"י על
 כחונתה (רכו)
 חלמנה שאין יחומים רלוים לפרנס כל בני ציחה (רמד)
 רלוזין כלך למדינת היס וחשתו לותה וחכלה והוא חסר לה
 לחי מעשה יודין צמזינוסין (שפג)
 כפל כניח עליו ועל ד' צנותיו ועל לחה חשתו (שעס)
 חלשה ששחממדה חס צעלה יורשה (חג)
 דין צמקוס שגירס חלשה מוחתו מעות מדינה פורע כחונתה
 ושס חמאל דין החונעת כחונה (חפ)
 חס הלוחתה מעות של יחומים לשכרס וחלמנים חס מכנין לה
 כחונתה (חפת)

מפתחות מטור אה"ע

שנאקראב"ז ונשרפו צניח והשאל' לקם השופט ועמ' חוצע הי'ליפדין
 צשניל שחאנס וגם המשכוח לפי שנאנסו כפשיעומו שלא המזירם
 לו כשפלאם * (שזו)
 ראונין טופן על שמעין קניתי ממך כסף צמעות והנאמתי משכון
 עליהם וכך אמרתי אם לא אהן לך מעותיך צחוק ג' ימים
 חגבה מעותיך מן פרטניי בכל ענין שמוכל צין למשכוו ריבית
 צין לפלאים ואתה שנית והשכנת משכווי להיחלט חוך שנועיים
 וזה לא ענה על לבי מעולם * (שלא)
 ראונין חגע את שמעון לדין וא"ל מעות הלויתני על המשכון
 ואני רונה לפדותו ושמעון משיבו נחלט צדי כי כן הלויתיך
 עד יום פלוני או לפדותו או ליחלט ובקשתני זמן אחר ואמרת
 לי קנה לך מעכשיו אם לא אפרטו לזמן הקבוע ציניו ושמעון
 משיבו לה"מ * (שג)

ואם נתנה היא מן הנכסים שהיתה קצורה שממילאה תמילה
 מה דינה * (חפז)
 אי שמעין יחתי נישחת אלמנה או שפרע אביהן * (חפז)
 אם מה העבל צפוי אשתו ואס"כ מהה האשה עד שלא נשבעת
 על כחוצתה אם יורשיה יכולים להוליא כחוצה * (חפז)
 אלמנה שכחזו כחוצתה שכל מה שהכניסה לו תסול יחר על
 כחוצתה ותפקה ספלים משל בעלה ואמרה שכחנס לי
 צמחה * (רמב)

דיני גיטין יבום וחליצה ומיאון

מי שנא לנפש אשתו שלא תזקק ליבום ואין אשתו אללו (קפח)
 ראונין שפנה לפאיו יבמה וביה קצור שהי' לה יומר מכדי
 כחוצתה ולא רצה להסוך לה עד שהיחה נוחתה לו מעון ושפרו
 ציניהם שהיה לה ליתן ליבמה צ' זקוקים וביה לו לסנוך לה
 ומחלו זה לזה כל הניעות שהיה ציניהם צקיין גמור צפני ב"ד
 וכשנאלו לצ"ד לסנוך או נחנה לשליח צ' זקוקים צמעמד שלשתן
 ואמר הינם לשליח לכשאסוף לה אהן לי צ' זקוקים וא"ל
 השליח הן ולאחר שליחה הוליא שטר כחוצה והסזירו לה צ"ד
 אהן צ' זקוקים צפריעת שטר כחוצתה כי נשבעה שלא היה
 לה כדי כחוצתה * (שלט)
 ראונין נשא יבמתו צפני אציו ומת אציו ואס"כ מת הינם
 וכו' לו צנים איך ירשו * (שפר)
 קטנה ש תקדשה ורובה למאן אי סמכינן אערות נשים צעדין
 לא נכנסה לשנת י"צ * (שפס)

הניעת לשה עם רפל שחנה לה מעות להלוותם למחית שטר *
 שם תמלא מה כפוענת רחל שמשכון שעימד לה צזקוק איה
 ספינה בו כי אינו שזה כ"א ו' ריגרים * (שפ)
 צלו מנית השופטים צנית אלמנה והלך שמעון לצני ציתה
 ואמר חנו לי קרנל ועורה ואשמור שלא יקמו השופטים נשעה
 שהיה בעלה כרוב ונחמו לו ואס"כ הסזיק גם ואמר מושכנים
 לי מצעלה * (תכז)
 אם ישראל השאיל משכון לעכו"ם להשכין והעכו"ם אנס ואינו
 רולה לפדותו אם ישראל העלוה יכול לעכב המשכון
 לעצמו * (תמז)
 דין שליח אם נאמן צלי שבעה (שז)

דיני טו"ג גביית מלרה שבועת ב"ד

ראונין שטוען על שמעון מן לי מנה הלוואה או פקדון שיש לי
 עליך ושמעון משיב איני סייב לך כלום אם מוטל עניו לפרש
 דצרו * (סב)
 ראונין שיש לו פסק דין על שמעון נאמן שמעון לומר פרעתי *
 (ע)
 דין ראונין שאמר לשמעון אל תפרעני אלא צפני פלוני ופלוני
 והוא פרעו צפני עדים אמרים * (קא)
 ראונין שאמר לשמעון אני סייב לך מנה ושמעון השיב איך
 סייב לי כלום למפר חגע את ראונין אמרת שאתה סייב לי
 מנה וראונין השיב בלא אמרת שאיני סייב לך כלום * (קו)
 אם האסלר יכול לטעון כל מה שיוכל להערים * (קז)
 צמקום דאיכא פלוגתא דרבנן אי עבדין שודא * (קח)
 המודה צטוב אם סייב לתת משכון כל זמן צ"ד לי יום * (קט)

מפתחות מטור ח"מ

דיני דיינים ועדות

דין באומר כחצו לי מאיזה טעם דחזוני אם גוצין היעמו עד
 סימנר דדין * (קפס)
 צאיזה ענין עניד אינש דינא לנפשי * (קמת)
 אי היודע צעדותו של עכו"ם נגד ישראל * (נס)
 עוצרי מקנה הקהל וגזירתם אי גיפסלי לעדות ולשבעה * (קג)
 ראונין שקיבל עניו צ' עדים הנובעין בעדותו ולאחר שהעידו
 צצ"ד צא לסקול אותם מפני שנוגעים בעדותו * (שע)
 יש ליזחר שלא לפתום על ההכנס אהן צני אדם שהם קרובין
 לעדים * (שכה)

דין הלוואה משכון שלישי

לאה שהכניסה לראונין כחסיין ובגדים נאים אם צע"ח גובה
 מהם אם רוקא צכלי פול אינו גובה אכל צשל צצח גובה או
 אפי' צשל צצח * (שנט)
 דין צאיזה לדי יקנה אדם סוגו של פנירו * (סד)
 דין משהה אי צך אינו סייך אלא צנחצב * (סה)
 הוליא צני מלוה שטר על הלוה ואמר פרוע * (סג)
 המוכר שס"ס לכנירו וסזר ומטלו * (תנד)
 מי שאמר לכנירו אל תפרעני אלא צעדים מה דינו (תכו)
 ממון של ראונין כיד אמו ועכו"ם מסיח לפי תומו על ראונין
 שנהרג ומהה צא צנו וחוצע ממון אציו אלוה והיא השיעמו
 אצין סייב לי * (תפע)

דין משא ומתן של אשה איש הן צחצלה הן צהלוה * (נו)
 ראונין הלוה מעות לשמעון עד שצברה שמיסה וראונין לא
 ידע לטעון פרוסכול היה לי ואצד * (קלס)
 המלוה לפנירו מעות ופסקל המטבע * (רט)
 שמעון היה סייב לראונין וראונין לעכו"ם ואמר ראונין לשמעון
 צמעמד שלשתן מה שאתה סייב לי מן לעכו"ם זה * (שפה)
 ראונין טען על שמעון שהלוהה מעות למחית שטר על המשכונת
 מיד ליר ונמן לו ראונין לפלקו שכריים יליפדין והמשכונת נפסרו

מפתחות משור ח"מ

דיני חקת קרקע ומצרנות וזקי שבינים

דין אין לאיש חזקה בנכסי אשתו * (פ)
 ראוין שמכר בית לשמעון ונדר לו לסקק המלגן ושם מנזרחים
 קנה דיני אשמהכחא : (שפ)
 ראוין פתח חלון על גגו של שמעון והיה כך ימים ושנים ועשה
 צד שמעון להגביה ביתו ולמסוס מלונותיו של ראוין * (פא)
 ראוין שה"י לו בית צמיר העכו"ם ופתח עליו מלונותיו שלא
 כדן כי צדיקי עכו"ם אדם צונה צמור שלו מה שלגו חפץ ועשה
 הלך איתו העכו"ם ומכר ביתו לשמעון וא"ל בשעת המכירה
 יש לך לבנות לפני מלונותיו של ראוין כשתלמה וכך כחז לו בכתב
 שלהם והנה צאו לדון וא"ל שמעון סתום מלונותיך וראוין משיב
 אהן מלונות היו לי על העכו"ם יותר משני חזקה * (סא)
 ראוין ששם ליגור של אגנים בקרקע אלל כוחל של שמעון של
 צלים ושמעון טיען שמזיקו כשרצין הוטפין על הזוטלין נכסיים
 המים צדיתו של שמעון * (שא)
 ראוין יש לו חסירה בצלירו סמוך למזמת אגנים של שמעון
 וטוען שמעון מפרתך מקלקלת חומתי :

דיני יישוב

למה גזרו סרס היסודים * (פז)
 מי שהחירו לו סרס היסודים שנה או שנתיים אם לריך ללאת
 אחר הזמן שקבעו לו * (מח)
 אין בני העיר יכולין למחות הישוב מלשאלה ולתחם שם לבדומי
 שם משני פסד וסקנה * (עט)
 דין אם החירו רוב הליצור את הישוב לאחד * (היא)
 דיני ישוב אינן דומין לשאר דיני ממין * (קב)
 ראוין החזיק ציטוט על פי ה"ר יהודה כהן ז"ל ועשה מעורכים
 להוליא את סחמו ואומרים שמצין לא ה"י לו ישוב * (ריג)
 אם מחזיקין ציטוט עד מפי עד אז צעד אחד * (ריד)
 פדרכת שאין לו משא ומתן צעיר אם יכול להוליא מן
 העיר מי שאין לו ישוב * (רטו)
 מי שזכה ציטוט צ"ד כנגד אחד מצני הישוב אם יוכלו שאר
 בני הישוב לומר אכן טענין טפי * (רסז)
 ראוין קבל עליי צקוק ללדקה לפנות הישוב וכן עשה והלך לקלונייא
 והנה גם שם לא נתן עם ולפרקים ה"י צא שם להוליא הקפוחיו
 ואומרים הקבל פחה שלא קיים מנאו * (ריח)
 יש עדים שביקש שמעון מראוין שה"י מחיר לו היישוב שנה
 אם יש לו שום כח ציטוט יותר ואם לאו ושם ממלא אם ראוין
 אמר לשמעון אני טייב לך מנה ושמעון אומר בודאי אינך טייב לי
 אם יכול ראוין להיות פטור מאוחו מנה משמעון הגאיל ושמעון
 אמר אינך טייב לי ואם לאו * (שיג)
 שמעון שצא להחזיק עצמו ביישוב מהם אמילה שמחלו לו הקבל
 שהיו טיים לשם בלאתו הישוב בלאתו שעה אם היא
 חזקה אם לאו * (שנא)
 אם עיר נושלת מותרת לכל * (שעו)
 אם שמעון וצנין סופינן אודות הישוב חזקה שיש עמה טענה (שפט)

דיני מסים

דין ראוין כצא לדור במדינה אחרת ופירס בואו פירס מן הליצור
 ונפסד עם השר בעלמו לחם לו כמס * (קס)

עפ"י

אי הלכתא כגן ונכס דלמיר כ"לד אלו ואלו צאין לידי שנועת
 שוא * (נט)
 אם נשעין על כפירת שנווד קרקעות * (ס)
 הלכה כמאן דמחני לדרב נחמן גבי שנועת היסח ארישא
 וכ"כ אסיפא * (סא)
 ראוין שכל שמעון הפקדתי צידך חפץ ושמעון השיב החזרתי
 לך ונתחייב שנועה ואח"כ אמר שמעון האמח אגיד ולשנע
 שאותו שמרתי כדרך השומרין וכאזכ עם שלי היאך הדין * (סב)
 דין נשבעין וטוטלין ודין נשבעין ולא משלמין * (סג)
 דין קפץ בשנועות * (קד)
 מי שנחסייב למצירו שנועה ורואה שכנגדו רואה לנגבל עניו
 שנועה מתקום אחר ואמר הריני משלם ואיני נשבע * (רלא)
 אם יש להשביע אשת איש * (שא)
 לפי ר"ת דכל מי שהפד מטייעו נוטל צלי שנועה * (שמג)
 אם צעל סוב אומר אין לי מעות קח ממני הכסף והמלוה
 אומר איני מאמינך אם יכול המלוה להשביעו על כך אם
 לאו * (שנג)
 היכי דא"ל ליה למלוה לית לי זחי וא"ל אידך אישבעני לי
 אם משיביעין אותה אם לאו * (שס)
 דין מי שנשבע שלא בפני צע"ד אם לריך לסזור ולישבע
 בפניו * (שסז)
 שנועה לרבנן אי נשבע צאנקיסי ספלא * (שסח)
 כל נאמן שבתלמוד אי צני שנועה * (תלז)
 אם משיביעין אשת איש * (תלד)
 דין שנועה אם בכל לשון יכול להשביע * (תקה)

דיני ערב

ראוין הלוה לשמעון מעות ולי נעשה לו ערב צעד שמעון
 ואמר זה טען שמעון פרעתי לראוין שלא בפני לוי וראוין אמר
 לא פרעת ולוי הערב אינו יודע אם פרעתי שמעון ואם לאו * (סכא)
 ראוין טען על שמעון נכנסת צערנות נגד העכו"ם וחקעת לי
 כפך לפדותו והולכתי לילך אלל העכו"ם ונתפייחתי עם העכו"ם
 לזה המעות עלי צריכות כאשר לית עלי בכתב ידך שגדיל ושמעון
 עידה צערנות ועל יליאה ועל הפסד לא כפר ולא הודה ועל
 האמונה כפר שלא הכטיס * (סד)
 יהודי נחפס בעלילה ואמר למצירו חסמיד צעצורי וכן עשה
 ולימים אמר דברים צבלמח דברתי * (קנט)
 אפטרופוס של אלמנה וצנה טוען על ראוין שמסר לו צעלה
 בחיי יין להוליך למיידצורק ועשה חן דמי היין וראוין משיב
 אמח אמנס אמר לי ליקח מדמי היין ה' זקוקים שנחערבתי
 ענורו אלל עכו"ם * (ריט)
 ואם אחר ראוין יכול להשביע את האלמנה כי אמר שתקעה
 לו כפה צפיי צעלה לפדותו מן הערכות * (ריכ)
 יהודה ושמעון ולוי הלזו העות ביסד על הפרצות לסיף צא עכו"ם
 אחד מן הערצים והציא כחז מווייף משמעון ולוי אלל יהודה
 שהיה פוסד את הערצים שנחערבו לפדות המשכנות שביד שמעון
 כי כבר פדיוו אמנותיו ופטר יהודה את העכו"ם ושמעון ולוי
 סוענין עליו פשעת צממונכו צערנות וצמטיון שהסחרו ויהודה
 משיב אני עשימי על מי כחז ששלמתם לי * (שיד)
 השר חפס את ראוין ורלה ערבות ממנו שלא יצרם מארלו
 וצקס משמעון להחערב ענורו וסוב צרם * (קיד)

מפתחות משור ח"מ

אמה אדם חייב לאהב אתם * (קל)
 אם מלמד משרת וסופר סייבים לאהב אתם גם עני שיש לו יותר
 מזקוק מעט את חייב ליתן מן הכל * (קלא)
 מי שסייב ליתן עזר חבואה או צד את חייב לאהב אתם מזה * (קלב)
 דין טוב שנחייש ממנו ונהנה ממנו צליטת או צפנות: (קלג)
 דין מי שצא לדרך אחר שאילת העם * (קלד)
 דין טוב שאין מחייש ממנו * (קלה)
 נוהגים כל המלכות שאם יש לימוד דין ודברים על הקהל עזר
 המם שהוא צריך ליתן חסילה כל המם והחייב יתבע הקהל
 לדין כי הם רוצין להיות מוחזקין בכל שעה * (קעא)
 מאזן דר עם לאה והיו לה פקדונות צידו ונתפס מאזן ולקח
 השר כל מה שנמדר וגם שלה ושם חמלה מאזן מונע ללאה
 לאה עמו המם שהוצרך לאה מדיונו * (קעב)
 דין פילוק עניים מדה שיה לעשירים ולציונים: (קעג)

דיני מתנה וירושה

דין שטר שכתבו מאזן ואשמו לכן אשמו ותנו לו
 לצנוו את כשר * (קכ)
 אם הקפנים ינשאו מן הנכסים כדכך שנישאו הגדולים
 ושוכ יסקו המזמר * (קכא)
 מי שהחנה עם צניו הרשונים קודם שצא אשמו שניה שכל
 צנים שילדו לו מן השניה ירשו בשוה פלקס ולא נולדה
 לו יתא צת אחת * (קכב)
 רחל הייתה שונה ואמו מרעה נעברה לציט עולמה וסילקה
 נכסיה צפני עדים ושוכ אמרה כל מה שנתר נכסיה יתנו
 ליחוס אחד קרובה ולאה קרובה הייתה דכה עמה צנים
 והיו לה כל הממפות ולקחה קלה מן הנכסים ושענה לאה
 שרבל נחנה לה מסיים * (קכג)
 מאזן נתן כל נכסיו לצניו על מנת ליתן לדי צנותיו
 כך וכך ומתה אחת צהיי האב עה יעשו צמלק המתה (קכד)

דיני שותפין ושלוחין

דין שותף צמלק פרנטיא שלא ערעה מצירו ושוכ נחייקרה * (עד)
 שנים שהיו שותפין צמוצ ורואה האחד לעכבו ואמר למצירו קח
 לך חלקך מן העכויים לאו כל הימני שיקם הפני המזומן והפני
 הנותר יתמה את מצירו על העכויים * (שעב)
 מאזן ושמעון שהיה להם טוב צשופות ולאחר זמן נתן שמעון
 חלק סיבו למאזן ושחלם את היה צריך להקנות צקנין
 או לאו * (שעג)
 מאזן ושמעון נשחטו צעיקא ומתו אמנתם זה לזה לחלק
 הרינו את אחיכ יכול האחד להצניע מצירו * (שעד)
 מאזן נתן לשמעון שלמות הפך למכור ופסק לו דמים ומתה שויסופו
 לו על פיסוק דמיו ויהי שלו ואחייכ מר צו מאזן ולא ראה
 למכרו והשלים חובע דמי המוספת * (שעה)
 מאזן ושמעון שנחטבו וכלאזן כי עשיר ושמעון היי יורד
 והוליא מאזן הנאחז צבלותים אלל אתו להוליא אחוס מצית
 המוכר ועמה מונע מאזן את שמעון שיהן חלקו מן ההוליא
 ואמר שהוליא על פיו וצנצקתו ושמעון משיב שלא
 אחר לו כלום * (שעז)
 מאזן מונע את שמעון שהי לו מונע והלך שמעון ומחל לעכויים
 את כל ההוב ושמעון משיב אמרת לי כל מה שהעשה צלך
 העשה צללי וכן עשיתי * (שעח)
 שרר השלים מי יפרע * (שעט)
 מאזן שלם צנו הקסן אלל שמעון לקיום יין ולקח שמעון ממנו
 הכלי והוליא יין ונתן לו וצמירתו נשפך היין מי
 חייב לשלם שמעון: (שעפ)

דיני מתנת שכיב מרע

שכיב מרע שהיה ואמר ממון מצירי של פלוני הוא הודאת
 הודתה ושם חמלה דין גר שנתן צמתנת שכיב מרע * (פד)
 דין שכיב שאלו האמר הלוואתי לפלוני
 שכיב מרע נתן הקצות של גויים לא קנה דלא סומאך דעמי' (פה)
 שכיב מרע שחלק נכסיו שלא צפני אשמו את היא יכולה לעכב (פז)
 לאה שפיתה שולח וסילקה כל נכסיה צמתנת שכיב ואמרה לפני
 עדים כל נכסי לפלוני ופלוני שוך עמה שנחתי ללדקה ומתה
 ושוכ ראו מנכסיה צד מאזן והצעוהו קרונים מקבלי המתה
 והסיני להם מאזן היא נמתה לי צמתנת שכיב מרע קודם
 צמתנה לכס: (פח)

דיני אפטרופסין

דין אי מיקמיין אפטרופוס צדיקני * (שג)
 דין אפטרופוס צדיקני * (שג)
 דין אפטרופוס שמינאו אצי יתומים * (שג)
 אם יכול להצניעו שכן הוא כדצניו שמינאו אצי יתומים (דח)
 מאזן שוען על שמעון מכות של יתומים הליטיך למחנות
 שרר ועמה אצי מהירח שמתה חסיד ליחומים ושמעון משיב
 זקנים של יתומים ואמם הלווני צמות והחנו שלא להוליא המתה
 מידי ער שידלו היחומים: (שג)

דיני מכירה ואסמכתא

דין המוכר קצרו ודיך קצרו * (סג)
 מאזן שמכר סום לשמעון ונמאלו צו מיעין ואמר מאזן
 צצרות שמעון נולדו * (סג)
 אם אדם יכול למכור קרקע צלי רעות אשמו * (קכד)
 מאזן קנה ספך ושמעון ואיל צמתה חתן לי ואיל צדך וכן
 זה אומר תן לי צפנות ולמחרת צא מאזן ועשך את החפץ
 ורואה מאזן לכרוע לו כפי שומתו ושמעון רוצה שימיע
 לו כפי מה ששם הוא * (סד)
 עכר פסיך יסות ונמאלו רעות מי סוזר צו * (סד)

דיני שכיר ובמרמז

סופר שמוכר לכתוב ספר שלם את יכול למזור צו
 מלמד שחלה מיעצ ימי שכירתו * (קכ)
 מלמד שחזר צו * (קכ)
 מלמד שהחזיר צמלכתו * (קכ)
 מלמד שצבקו עמו למוד צו או ג' חינוקות ופלו מקלהן
 והוא למד עם הנריחים ואמר שנתרפאו למדו עם האחרים שלם
 מוצר היסב כל דין מלמד שמתה צדצני נגאונים ומודיעו רבינו
 ז"ל: (קכ)
 המטכיר לצנו פלמד פלה ומת את נוסף כל השכר ושם מצומח
 קין

מפתחות בשור ח"מ

(ח) שאמזרנו לך מיד *
 ראובן יש לו כיסין מוסקדין ולקח עטות מאסר ואינו יודע
 מאיזה לקח * (שלא)
 אשה ראובן הפקידה פקדון אלל אשה שמעון ופסעה בו ונגנב
 מה הדין * (תלם)
 צתשובת הנלווים מה הדין מי שנתן פקדון לאשה שמתה צעלה
 ולא הודיעה לצעלה ונגנב אי משציעה * (תקא)
 דין שמירה כספים עמה היאך * (תקב)

(תע) דין מלמד המחזר בו
 מלמד שהחטיל ללמוד אלל צע"צ וא"ל לך מעמי איני ספן
 צך וכח"ה המלמד ושבו חזר בו צע"צ ור"ה לעכבו והמלמד
 אומר מלמד לי שעבודך (רה)
 אם שכירות השדכנים יולאה צדייקים (סס)
 שבר השליח אם החוצע והחצע שניהם לריבין ליתן או המחטיב
 ככרו * (שנב)

דיני שאלה אבודה מציאה פקדון

דיני מסור

ראובן ראה את שמעון בקם עליו נפרץ לעוברו והלך הוא
 ושעה לשמעון כאשר זמם לעשות לו * (רמז)
 כתב רבינו משה בר מיימון ז"ל עשה העסקי כאשר זמם יראה
 לי שאסור להורגו * (רמח)
 ראובן היה לו דין ודברים עם שמעון ושמעון היה לייח דינא
 ועל כל זה הלך ראובן והל שין עליו ומחוד כך הולך ליתן
 לשופט על כרחו לישראל ועמה סורר שמעון וחוצע אותו לישראל
 מראובן * (שלה)
 ראובן חוצע לשמעון שמסר אוחו ויש לו עד אחד וגם העכו"ם
 מעידין עליו ושמעון אומר להד"ע אם לריך לישבע ואם
 לאו * (שפד)
 ראובן שהלוה לעכו"ם ונא שמעון לעכו"ם וא"ל לעכו"ם אני
 אלוה לך צפוסת וחפרע לראובן אם נקרא היק גמור או רשע
 מיקרי * (שעה)
 המסית את העכו"ם להרוג ישראל מצירו * (תמט)

ראובן שהשאל ללשה שמעון מתהם של כסף ואומרת שהפקידה
 אוחו (רו)
 דין המנציא מניא להצירו (רה)
 דין ראובן שנה לידו סמורה בזול ואמר לשמעון קנה אותה
 לשנינו ושחק שמעון וקאלה וכוז טען לענמי קניתי (סו)
 קי"ל ד' אמות של אדם קניות לו בכ"מ (סז)
 ראובן נחלכסנו אללו אורסים סוסרים והיי שמעון מחזיר
 אחריהם לקנות סמורה ואמר לו ראובן אני רוצה לזכות צה
 כי ציח זכה לי ושמעון הלך וקנה צעלה היי ראובן צציתו (סח)
 דין מניאיות צנו וצחו הקטנים וקפורתן (סט)
 המולא צוועו של ים וצשיליות של נהר הרי אלו שלו * (עא)
 דין מלא צבוחל ישן או צנל (עב)
 דין מי שקנה צדיל מעכו"ם צצוקת צדיל ואס"כ ומכרו לישראל
 אסר ומלאל כסף של מי הריים (עג)
 דין מי שהפקד אללו דבר ונתנו לאסר על צימו ונרקב (עו)
 אם יש לגוי סוף הממושכן צציתו ונא יודע והט"ה לגוי מעות
 ופרה מלוי סיסו צין ידע יהודם צצצית לוי היה צין לא
 ידע מה יהיה הדין * (עה)

דיני בושת

שמעון קרא לראובן מעזר צעשה שהכחו ראובן אם סייב דין
 על כך * (עכו)
 הקורא לסצירו צן הזונה מה דינו * (חלא)
 הקורא לסצירו מעזר * (תלצ)

ראובן טוען על שמעון שביקש את שמעון לקנות לו צנדים
 וקנה אותם ויחן לו כל המעות כאשר קנה והוא לא נחן לעכו"ם
 כל המעות אלא מקלהם ומקלסם שכם ויומר משנתיים שלא
 חנעו ועכשיו אומר ראובן לשמעון תן לי כשכסה ושמעון
 משיב זכיתי בשכחתי לענמי * (שלה)
 אם כבר נחפסרו עם הסר ושוב ציקש אחר מהם לפוטרו אם
 הציל לעלמו או הציל לאחצ * (שנת)
 עד היכן נקרא עגי המהפך צצכרה * (תנג)
 ראובן טען על שמעון המהדחי צידך י"א זקוקים ורציע על
 מנת שחמן לי סמורחם צווקנצורט ושמעון משיב כ חמי לי פ"ע

ענינים נפרדים

האיך סורו ישראל לאמריהם צצנת * (עז)
 אמה נקרא ר' אלעזר סממא * (סיס)

ע"י המועל העוסק צמלכח הקדש פה לצבו שמעון צצכצני המושלג מוסי שלמה צצוק כ"י :